

A MAGYAR KIRÁLYI CSENDEŐR BAJTÁRSI KÖZÖSSÉG KÖZPONTI TÁJÉKOZTATÓJA.

Világszervezetünk, az MKCsBK alakult: 1948-ban.

Bajtársaink hivatalosan bejegyzett, jótékony célú társadalmi egyesületeket alapítottak az AMERIKAI EGYESÜLT ÁLLAMOKBAN:

OHIO államban: Magyar Csendőrök Családi Közössége, (Family Society of Hungarian Veteran Gendarmes), Charter: B.56-940, Cleveland, OH.USA, 1958.július 14.-én

KANADÁBAN:

ONTARIO tartományban: Magyar Királyi Csendőr Bajtársi Közösség, Toronto-i Jótékony-sági Csoport, (Royal Hungarian Gendarmerie Veterans' Benevolent Association of Toronto), No.10 Liber 1163, Toronto, Ont., 1962.szept.27.-én.

QUEBEC tartományban: MKCsBK Montreal-i Csoport, (Association des Veterans Gendarmes Royaux Hongrois), No.96 Libro C-268 Quebec, P.Qu. le decembre 19, 1972.

ALBERTA tartományban: Magyar Királyi Csendőr Bajtársi Közösség, Calgary-i Csoport, (Veterans' Association of the former Royal Hungarian Gendarmerie), No.8775, Edmonton, Alta. 28th, October, 1975.

Kiadja:

AZ MKCsBK VEZETŐSÉGE.

Veterans' Association of the former Royal Hungarian Gendarmerie

ADMINISTRATION CENTRE:

712-54th Avenue, S.W.

CALGARY, Alberta, CANADA

T2V OE1

A MAGYAR KIRÁLYI CSENDŐR BAJTÁRSI KÖZÖSSÉG VEZETŐSÉGE:

A. / KÖZPONT

Dr. Kiss Gyula
központi vezető

vitész Szendi József
segélyalap kezelő,
pénztáros (Sarasota)

vitész Kövendy Károly
múzeumőr, levéltáros
eszmei laktanyapk.

Domokos Sándor
Bajtársi Levél
főszerkesztő

ifj. vitész Körössy Zoltán
jelvény-éremkezelő

vitész Rácz István
kp. pénztáros

Fazekas Lajos
nyilvántartó

Vörös Imre
ellenőr

Varga István
ellenőr

B. / BAJTÁRSI LEVÉL

Az MKCsBK hivatalos lapja, központi tájékoztatója. Beszámol közösségi, egyesületi és társadalmi eseményeinkről, a magyar élet híreiről világszerte.

Személyi hírek, könyvszemle, közérdekű levelek és értesítések, valamint a hozzájárulások nyugtázása minden számban.

Alapította, megindította és terjesztette Graz-ban (Stájerország, Ausztria) és környékén 1947. XI. 1.- 1951-ig a Graz-i Magyar Csendőr Bajtársi Asztaltársaság.

Ugyvezető, levelező és kiadó: Jegenyés Pál főtörm. Elnök: néhai vitész Karsay Jenő alez.

Szerkesztette és kiadta Bregenzben, Driebergenben, majd Utrechtben 1951.V.12-től 1964.IX.5.-ig néhai vitész Karsay Jenő alez. munkatárs: néhai vitész Karsay Jenőné, született Gerencsér Lily.

Szerkesztette és kiadta Islingtonban, majd Etobicoke-ben 1964. X. 1.-től 1975. VI. 30.-ig, vitész Kövendy Károly CM szds.

Szerkesztette és kiadta 1975.VII.1.-től 1981.XII.31.-ig Calgary-ban, (Alberta, Kanada,) dr. Kiss Gyula és a Szerkesztő Bizottság.

Szerkesztette és kiadta, (Vezetői Bajtársi Levél néven,) Sarasotában, (Florida, USA) 1982.I.1.-től 1983.V.31.-ig vitész nemes Baranchi Tamáska Endre.

Szerkeszti 1983.VI.1.-től a Szerkesztő Bizottság, s kiadja a MKCsBK Vezetősége

Domokos Sándor
főszerkesztő

Dr. Kiss Gyula
felelős kiadó

Minden cikkért és közleményért, annak szerzője, a közlésért a kiadó felelős.

C. / LEVÉLTÁR ÉS MÚZEUM.

Bajtársaink gyűjtéséből és adományából példás áldozatkészséggel létesített és fenntartott otthona történelmi és testületi értékeinknek és a testvéri bajtársi egyesületek emlékeinek.

vitész Kövendy Károly CM., szds.
levéltáros és múzeumőr.

Címe: MKCsBK Hungarian Veterans' Archive and Museums

P.O.Box: 335, ETOBICOKE, Ont. CANADA M9C 4V3

D./ EMIGRÁCIÓS ESZMEI CSENDŐRLAKTANYA.

Megvalósult a Központi Vezetőség, az ügyvezető elnök és közel 200 nemeslelkű, áldozatos Bajtársunk, s a magyar Vitézi Rend anyagi- áldozata eredményeképpen Etobicoke-ban (Ontario, Kanada), 1971. IV. 18.-án.

A belépéshez személyi ismeretség, vagy igazolás szükséges.

Látogatás és szállás előzetes levél, vagy telefonközlés alapján.

Intézményünk hivatalos kanadai hatósági engedély alapján működik és a kormány-szervek védelme alatt áll.

vitéz Kövendy Károly CM. szds.
eszmei laktanyaparancsnok

Az MKCsBK Vezetősége önként és önzetlenül intézi világszervezetünk tájékoz-tató, nyilvántartó és segélyügyi szolgálatát.

FELADATAINK:

- 1./ Bajtársainkkal az összeköttetést fönntartani, érdekeiket képviselni, össze-jöveteleinkről és a személyi változásokról őket értesíteni.
- 2./ Előadások, ünnepélyek, társasvacsorák rendezésével anyagi alapot teremteni és ebből, rászoruló bajtársainkat és hozzátartozóikat segíteni.
- 3./ Ápolni a szolgálati ideálokat és kegyelettel megőrizni emlékét a volt M.Kir. Csendőrség azon tagjainak, akik a törvény és a rend szolgálatában az emberi szabadságjogok és a közbiztonság védelmében Hazájukért áldozták életüket.
- 4./ Az állampolgári jogok és kötelességek megismerése és teljesítésében segéd-kezni.

POSTACÍMUNK:

A pénzküldemények kézhezvételét a B.L.-ben, vagy magánlevélben elismerjük és nyugtázzuk. Minden levelet, hírt, közleményt, előfizetést, hozzájárulást és pénzadományt a rendeltetés megnevezésével a Kiadóhivatal címére kérjük.

Címe a következő:

VETERANS' Association
712- 54th Avenue, S.W.
CALGARY, Alberta, T2V OE1
KANADA

*Hiszek egy Istenben, hiszek egy hazában,
Hiszek egy isteni örök igazságban,
Hiszek Magyarország feltámadásában!
Ámen.*

KÖZPONTI VEZETŐ

9.szám

2.sz. Körlevél

1984

Calgary, 1984 május 31.-én

A Magyarságtudomány Lexikon Alapítvány (MLA)
támogatása tbn.

Kedves Bajtársaim!

1984.III.4.-én d.u.3 órakor tartotta alakuló közgyűlését az MLA Calgaryban, A Kálvin Magyar Református Egyház nagytermében hetven fő részvételével. A közgyűlés jóváhagyta a három éves előmunkálatokat, megválasztotta az elnökséget, megindította a szervezést s a további lépésekre fölhatalmazta Bagossy László (Calgary, Alberta, Kanada) főszerkesztőt.

A lexikon kiadásának célja:

1.) Képet adni Magyarországról, a magyarság igaz történelméről, elsősorban a szórványmagyarságnak, másodsorban a függetlenségét és önállóságát visszanyert magyar nemzetnek.

2.) Összegyűjteni a szórvány magyar területen lassan elkallódó adathalmazt, mely kútforrássá válhat mindazok számára, akiket a múltunk, jelenünk és jövőnk érdekel.

3.) Bemutatni a magyarság kiválóságait, akik nemzeti történelmünk kialakításában vezetők voltak. Tisztelegni mindazok előtt, akik helytállásukkal, áldozatukkal a legtöbbet adták otthon, az elszakított területeken és az emigrációban.

A lexikon magyar, keresztény világnézeti alapon áll. Összeállításánál párt-szemponatok nem érvényesülnek. Kizárólag egyetemes szempontok az irányadók.

A lexikon Szerkesztő Bizottságában az öt világrészben élő és tudományos síkon működő 80 szakszerkesztő dolgozik. A munka kiterjed minden olyan területre, ahol kisebb nagyobb csoportosulásban közösségi életet élő magyarok vannak. A központ székhelye Calgary. Főszerkesztő Bagossy László.

A lexikon 4 kötetre van tervezve. Kiadásra kerül 1985-től kezdve, évenként egy-egy kötet. Költségelőirányzat nyomdákval való levelezés után 200,000.- dollár. Ez az összeg elsősorban állami (tartományi, szövetséges), közösségi és magánadományokból (grant-ek), előjegyzésekből és társadalmi támogatásból tevődik össze.

Alapító tagdíj: 20.-, 200.-, vagy 500.- dollár. Az utolsó kettő a lexikon árát magába foglalja. Határidő 1984 december 31.

A közgyűlésen megjelent 70 fő közül 62-en csatlakoztak, mint alapító tagok. Az MKCsBK alábbi rendes, illetve tb. tagjai vettek részt a közgyűlésen és lettek alapító tagjai az MLA-nak:

v.Balogh József
dr.Barabás Árpád
Domokos Sándor
Szelei József

v.Duska László
dr.Fabó Károly
Fülöpp József

v.Jeziersky László
dr.Kiss Gyula
Magas István

Radnóthy Károly
Sárközy Kálmán
Zöld János

A m.kir.Csendőrség és az MKCsBK alapítását, működését, a Lexikon tárgyalni fogja. A több, mint 3,430 címszó között, már is 30 csendőr-címszó van. Ezzel a Lexikon kiváló lehetőséget nyújt arra, hogy tárgyilagos álláspontunkat a jövő részére egy, minden bizonnyal majd forrásmunkául szolgáló emigrációs munkában lefektethessük.

Az általam összeállított tervezett ismertetés kiegészítésére, véleményezésére az alábbi bajtársaimat kértem föl:

v.Thassy-Plávenczky Ferenc, Antalffy Pál, dr.Balló István, dr. Szentandrassy Elek, dr.Rektor Béla, Deme Lajos és Domokos Sándor.

Egyébként is fontosnak tartom, hogy a magyar emigráció egyik legnagyobb vállalkozásában kivegyük részünket és a Lexikon megvalósításához erkölcsi és anyagi támogatást adjunk.

Fentieket mérlegelve, az 1984.V.14.-én tartott gyűlésen a központi vezetőség tagjai, indítványomra (személyesen, írásban, szóban,) egyhangúan 500.-dollárt szavaztak meg és vállaltak, mint MKCsBK Központ alapító tagságot a MLA támogatására.

Ezért javaslom, hogy Bajtársaim egyéni/csoport alapítótagság vállalásával segítsék előre ezt az egyedülálló és nemzeti szempontból nagy jelentőségű gondolatot.

Az Alapítvány címe: Hungarian Ethnic Lexicon Foundation

128 Rundlefield Crescent N.E.
CALGARY, Alberta, T1Y 2V5 CANADA.

Dr.Kiss Gyula s.k.
MKCsBK központi vezető.

E L S Z Á M O L Á S

az MKCsBK Központi Vezetőség bevétel és kiadásairól 1983.I.1-XII.31.-ig
SARASOTÁ-ban /FLA.USA/ US dollárban:

E g y e n l e g:		K i a d á s o k:	
1982.XII.31.-én	4,705.68	VBL és BL nyomda	912.88
		Postaköltség	226.24
		Segélyalap	517.30
		Irodai kiadások	50.00
		Bank költség	53.02
		Egyéb	133.76
		Kézi pénztár	
		/előleg 1984-re/	100.00
			<u>1,993.20</u>
JDE alap			
/VBL 1983/1/	1,101.10		
Összesen:	<u>7,370.01</u>		
		Á t u t a l á s:	
		1984.I.27.-én	
		Calgary-ba	5,376.81
		Összesen:	<u>7,370.01</u>

Sarasota, 1983.XII.31-én

N. Szendi József
 az MKCsBK volt vezetője

N. Szendi József
 pénztáros és segélyalapkezelő

A pénztárkönyvet a mai napon 5,376.81, azaz ötezerháromszázhetvenhat dollár 81 cent összeggel lezártuk. Az elszámolást átvizsgáltuk és rendben találtuk. v. Szendi József pénztáros és segélyalapkezelő dícséretet érdemlő munkát végzett.

Bradenton, 1984 január 27.-én

S. Suli Sándor
 ellenőr

Göngyöl István
 ellenőr

II. B A J T Á R S I H Í R E K
 KITÜNTETÉS, ELISMERÉS, KÉPESÍTÉS

II.Erzsébet,Ausztrália királynője Születésnapja alkalmából multi-kulturális síkon teljesített szolgálatai elismeréseképpen (for service to ethnic welfare) 1984 június hó 11.-én dr.vitéz JANI ISTVÁN,volt m.kir. csendőrszázados, az MKCsBK Sydney csoport vezetőjének az AUSZTRÁLIAI ÉRDEMLENDET (Medal of the Order of Australia ,OAM)adományozta. (dr.v.J.I.1984.VI.14.)

II.Erzsébet,Kanada királynője, Születésnapja alkalmából a "Birth-day Achievement" c kanadai szervezet útján elrendelte, hogy dr.SZALONTAI SÁNDOR,volt m.kir. csendőrg. főhadnagy , az MKCsBK Toronto-i csoportvezetőjének, közéleti szereplése és a magyar nemzetiségi kultúra terjesztése terén teljesített szolgálataiért elismerése tudtul adassék.

A kitüntetést a Toronto-i Városháza nagytermében adták át 117 személy között egyetlen magyar bajtársunknak. /K.M. 1984.VII.14./

vitéz SZENDI JÓZSEF, volt m.kir.csendőrorrmester (Sarasota,FLA., USA) a MKCsBK központi vezetőség tagját, a Vitézi Rend Főkapitánya Sarasota-i székhellyel a floridai alcsoport vitézi hadnagyává nevezte ki. /FBH 1984/2. szám, 1984.VIII.1./

1983 novemberében a Cleveland-i (Ohio,USA) XXIII. Magyar Találkózón, az Árpád Akadémián, ismét sikerrel vett részt pályázatával vitéz BARANCHI TAMÁSKA ENDRE, szds., az MKCsBK volt vezetője, aki számos kitüntetés között, az Árpád Szövetség nagy-arany díszjelvényének, valamint az ezüst Árpád éremnek is tulajdonosa.

Ugyanekkor díszoklevelet kapott RADNÓTHY KÁROLY bs., az MKCsBK Calgary-i csoportjának tb. tagja és pénztárosa.

Az Árpád Szövetség és Rend nagy-aranycsillagját nyerték el, sikeres és eredményes közéleti működésükért az alábbi bajtársaink: CSEPI BÉLA, Ludlow, (MASS.) és dr.BALLÓ ISTVÁN, Cleveland, (OHIO).

Mindketten US-beli levelező munkatársaink. (K.M.V.1984.I.15.)

A Maryland-i egyetem (USA) kereskedelmi képesítését és oklevelét (Business Management of the U.of Maryland, and Lecturer) nyerte el ifj. ANDRÉ LÁSZLÓ, US. Army főhadnagy, (Hasterhoch laktanya, Pirmasens, BRD., Nyugatnémetország.) Dr. ANDRÉ LÁSZLÓ, volt m.kir.csendőrfbdgy. fia.Katonai szolgálata mellett, főleg katonai egyetemi hallgatókat tanít a Maryland-i egyetem kebelében a "computer" tudományra. /Dr.A.L. 1984.V.11./

Kitüntetett, valamint elismerést, kinevezést, képesítést nyert bajtársainknak büszkén és örömmel gratulálunk.

- . -

HÁZASSÁGKÖTÉS

HORVÁTH SÁNDOR szkv. m.kir. csendőrzászlós (Somerset, N.J.USA), az MKCsBK New Brunswick-i csoportjának vezetője és LUZSÁNYI ILONA, úrnő, (Budapest), 1983.XII.23.-án házasságot kötöttek. (H.S.1984.I.27.)

FAZEKAS ANTHONY LOUIS (ANTAL LAJOS) Chetwynd-i (B.C.Canada) lakos, okl. erdőmérnök, FAZEKAS LAJOS csendőror, a Központi Vezetőség tagja és felesége fia és MERCEDES MOFFAT okl. tanárnő (Timmins, Ont.Canada) 1984.VI.9.-én, Calgaryban (Alberta, Canada) házasságot kötöttek. (F.L.-né, 1984.VII.16.)

Mindannyiuknak szeretettel gratulálunk és kívánunk sok szerencsét, erőt, egészséget és boldogságot!

- . -

LÁTOGATÁSOK

Vitéz ÁGHY-ASBÓTH ZOLTÁN ezds.úr, az északamerikai kontinens legidősebb életben lévő ezredese, 1984.II.13.-án Hales Corners-ből (WISC. USA.) vitéz SZENDI JÓZSEF őrm. MKCsBK pénztáros és segélyalapkezelő és felesége vendégeként Sarasotába (FLA.USA.) érkezett. Eredetileg 12.-én kellett volna érkeznie, de a nagy köd miatt, a Milwaukee-i repülőtér-ről a gépek aznap nem szálltak föl.

Egy hetes látogatása során az Ezredes úr részt vett a II.14.-én rendezett "Csendőrnapi"-unkon, mely nekem külön nagy élmény volt, hiszen v.TAMÁSKA, dr.KULI szds. bs.-akkal együtt szolgáltunk az Ezredes úrral, közel 40 évvel ezelőtt Ungváron és Máramarosszigeten.

A "Csendőrnapi"-ot, v. TAMÁSKA bs. rendezte meg a Sea-Catch étterem különtermében, este 1/2 6 órakor, melyen több, mint 60 cső., honvéd és vitéz bajtárs vett részt hozzátartozóikkal együtt.

Ezredes urat, v.TAMÁSKA bs. mutatta be a vendégeknek, aki rövid, keresetlen beszédben köszönte meg a meghívást és örömeinek adott kifejezést, hogy 88 éves kora ellenére is eljöhett erre az estére, s találkozhatott bajtársaival, akik, annak idején az ő parancsnoksága alatt teljesítettünk szolgálatot.

Utána DÉNES JENŐ vk.szádados, tb.cső., mérnök mondott nagyhatású beszédet, kiemelve a magyar csendőrség tagjainak kötelességtudásában, becsületben és hősiességben tanúsított magatartását. Ezt követte dr.FÜRY LAJOS, író, aki novelláját olvasta fel. A történet Braziliában, az Amazon vidékén játszódik le, hol az író Balázs bácsival találkozott, aki csendőr volt és a II. Világháború után vándorolt ki Braziliába.

Az est bajtársias hangulatban ért véget. Utána v.SZENDIÉK, GÖRGEY KÁLMÁN, BORHY EMIL és KISS GÁBORÉKAT (Orlando FLA.USA) hívták meg lakásukra, hol Ezredes úrral együtt a késő esti órákig beszélgettünk el a régi időkről.

A "Csendőrnapi" vendégei voltak még: v.BOROS JENŐ, cső., feleségével Fort Lauderdale-ből, v.L. JEZIERSKI LÁSZLÓ, vk.őrnagy Orlando-ból és vitéz BECSKEHÁZY ZOLTÁN, volt vitézi székkapitány, Miami-ból, Floridából.
(v. Szendi József, 1984.II.20.)

vitéz THASSY-PLÁVENSZKY FERENC alez. (Ottawa, Ont.Kanada), a B.L. levelező munkatársa, 1984 májusát a sarasotai (FLA.USA) tengerparton töltötte, hol ragyogó kék ég alatt, fehér homokon, meleg napfényben kúrálta magát a kanadai hosszú, hideg tél után és élvezte v.SZENDI JÓZSEF-ék vendégszeretetét. (v.T.P.F. 1984.V.11.)

vitéz HANGODI JÁNOS, alhdgy., a Victoria-i (B.C.Kanada) csoportunk vezetője és felesége, 1984.VII.14-19.-ig Canmore és Calgary-ban (ALTA.) látogatták meg barátaikat és bajtársaikat. Vasárnap részt vettek a r.kath magyar egyház VII.15.-én Ft. GOMBOS MIHÁLY, pappászentelésének 25. évfordulójára adott ünnepi műsoros társaságában. (K.Gy.1984.VII.20.)

DOMOKOS SÁNDOR-ék (Winnipeg, MAN.Kanada), 1984.VI.17-27.-ig ismét megnézték a Sziklás Hegység tengerszemeit és szépségeit, s útjuk végén meglátogatták Calgary-i barátaikat. (K.Gy.1984.VII.20.)

BETEGSÉGEK - FELGYÓGYULÁSOK

Dr. BALLÓ ISTVÁN (Cleveland, Ohio, USA) bs.-unkat, 1984.I.12.-én bal térdében rheumatikus eredetű, fájdalmas ízületi gyulladás, majd daganat mozgásképtelenné tette. Két heti fekvés, orvosi kezelés után, gyógyszerekkel, állapota javult, de az ülés még mindig nehézséget okoz.
(Dr.B.I.1984.I.31.)

ifj.vitéz KÖRÖSSY ZOLTÁN (Kensington, MD.USA) bs.-unkat, 1984.jan.-ban jobb láb, majd egyre súlyosbodó hátfájással kezelték, majd végül is hátgerinc operáción esett át, melynek során, az egyik csigolyában éles fájdalmat okozó porckorong-sérvet szüntettek meg. A műtét sikerült, fájdalmai megszűntek, a teljes gyógyulás útján van. (ifj.v.K.Z.1984.I.)

TÓTH JÓZSEFNÉ (Tourcoing, Franciaország), az MKCsBK területvezetőjének súlyos beteg feleségét, 1983.X.közepén rheumatikus eredetű erős

hátgerincfájdalmakkal kórházba szállították,hol két héten át részletes kivizsgálás alatt állott. (T.J.1983.XI.2.)

JEGENYÉS PÁLNÉ, (Brainerd, MINN.USA), JEGENYÉS PÁL, volt m.kir.cső. főtörm. feleségének, 1983.XII.-hónapban látási zavarai voltak. 1984.I. 9.-én a bal, majd később a jobb szemét is megoperálták. A műtét után ott-honában kap kezelést és hetenkint jár vizsgálatra az orvos rendelőjébe. A javulás útján van. (J.P.1984.II.9.)

vitész KÜVENDY KÁROLY szds. (Etobicoke, ONT. Kanada), hálás köszönetét fejezi ki bs.-ainak, s azoknak a cső.özvegyeknek, akik betegségében és gyógyulása után jókívánságaikat fejezték ki és együttérzésüknek kifejezést adtak. 1984.V.4.-i levelében így ír: "Egészségi állapotom, -ha javul is valamit, -soha sem lesz a régi. Megöl a magány, a depresszió és érzem a tudómet. Elvesztettem a hitemet, lelkesedésemet. Fizikai erőm erősen lecsökkent és érzem, hogy a tudómetnek erősebben kell dolgoznia, mozgásom lelassult. De, azért igyekszem tartani magam. A Múzeum berendezése fog kinyírni, mert ott nem engedek beleszólást. S az rámmarad, mert más nem tudja összerakni. De, szép lesz és idővel megnézitek..." 1984.VIII.15.-i leveléből: "...Operációm után a 33cm. hosszú seb, tíz nap alatt begyógyult, de tudóm 25%-os elvesztésével fizikai erőm is elment. Egyszerűen járás, séta közben, vagy csomagcipelés közben kifulladások és ez nem fog megváltozni. Élénk mozgásom megszűnt. Félek, hogy a Múzeum szakszerű berendezésére nem lesz erőm. A tavaszi B.L. megjelenése után sok-száz együttérző levelet kaptam a világból, Ausztráliából telefonhívást is. A levelek mind egyformák, de kiemelkedő HORVÁTH LAJOS főtörm. ragyogó írása Trentonból (N.J.USA) és érdekes, özvegyeink közül dr.v.KUN IMRÉNÉ, ugyancsak Trentonból. Egy főhadnagy bs.-unk Oceániából 100.-dollárt is küldött felerősítésemre, melyet a laktanyára vételeztem be. Bajtársaink együttérző szeretete igen jól esett és hálásan köszönöm." (v.K.K.)

TÓTH JÓZSEF, törm. (Tourcoing, Franciaország), MKCsBK területvezető bs.-unkat, 1984.V.3.-án kórházba szállították, hol általános kivizsgálás után, 10.-én kétszer operálták (2.5 l. vizet vettek el tőle.) A műtét igen legyengítette, csak 26.-án engedték haza, hol továbbra is orvosi kezelés alatt áll. Juniusban már lábadozik, teljes gyógyulása két hónapot vesz igénybe. (T.J.1984.VI.7.)

ANTALFFY PÁL őrgy. (Mildura, VIC. Ausztrália), 1984.I.13.-án váratlanul súlyos szívrohamot kapott, kórházba szállították, hol gondos kezelésben részesült, de nem gyógyították meg. Apr.12.-én már erősebben jelentkeztek a szívfájdalmak. A kórházban közölték, hogy, csak szívoperáció hozhatna gyógyulást, de a műtétet, 81 éves korára való tekintettel nem alkalmazhatják. 21 nap után, kérésére kibocsátották. 1984.V.15.-i levelében így ír: "A legszörnyűbb érzés, a tehetetlenség érzése. A legkisebb gyors mozdúlatra, szívem azonnal reagál és, bizony nem könnyű mindig lassan mozogni. Ilyen körülmények között, természetesen, sehová sem tudok elmenni, mert a legkisebb fáradságot sem bírom. Kellemes volt azonban olvasnom, hogy úgy Melbourne-ben, mint Adelaideben igen szépen sikerült "Csendőrnapiakat" rendeztek. Az enyémnél sokkal jobb egészséget kívánok Mindnyájotoknak, sok szeretettel öllelek..." Jó bs.-a, KISS LAJOS őrm. és családja, -akiknél időnként megszállni szoktak, -tartja vele az összeköttetést, s telefonon tájékoztatják. (U.M. 1984.VII.21.)

BÁNKÚTI JÓZSEF, őrm. (Coburg, VIC. Ausztrália), a Melbourne-i csoport volt vezetője, 1984.V.2.-án csípő-operáción esett át. A műtét sikerült. Orvosi felügyelet alatt, gyógyulóban van. (dr.Sz.E.1984.V.9.)

FERENCZ MIHÁLY, prbcső. (Norlane, VIC. Ausztrália,) a Melbourne-i csop. tagját, 1984 febr. hónapban, háza előtt egy csapat suhanc megtámadta. Fején,

combján, zúzódásokat szenvedett. Orvosi kezelés után felgyógyult. (dr. Sz. E. 1984. V. 9.)

KISS LAJOS, cső. őrm. (Mansfield Park, S.A. Ausztrália) bs.-unk, néhány év előtt kapott szélütésből (agyvérzés) felgyógyult, éldegél, de emlékezőtehetsége már nem a régi. (U.M. 1984. VII. 21.)

Jobbúlást, erőt, egészséget és teljes felgyógyulást kívánunk
mielőbb, kedves Bajtársainknak!

+ + +

HALOTTAINK

vitész VASVÁRY JÓZSEF, volt m.kir. altábornagy, több béke és háborús kiüntetés tulajdonosa, a 13., majd a 20. honvéd ho. parancsnoka, Lauterachban, (Ausztria), 1984. április 24.-én 86 éves korában meghalt.

1898. I. 31.-én született. A katonai akadémia elvégzése után, mint hadnagy harcolt az I. Világháborúban és elnyerte a Katonai Érdemkeresztet, melynek alapján tagja lett a Vitézi Rend-nek.

1941-ben diplomáciai szolgálatot teljesített Belgrádban, nagykövetségi minőségben. Április elején átsegítette a francia követség katonai attaséjának hozzátartozóit Budapestre, akik onnan, Szófián keresztül Konstantinápolyba utazhattak és így elkerülték a szörnyű bombázásokat.

1942-43-ban Balatonbogláron kieszközölte 250, német hadifogolytáborból menekült francia vidéken való elhelyezését, s így azok a németeknek való kiadatást elkerülték.

1943 őszén Szabadkán a 13. H.O. parancsnoka volt. A háború végén Karinthiában esett angol fogságba, honnan Bethouart francia tábornok az Ausztria-i francia zóna pk.-a, - a Belgrád-i volt katonai attasé apósa, - segítette át Vorarlbergbe és így elkerülte a kiadatást Budapestre.

Melegszívű, hűséges magyar volt. Az emigrációban szerényen és visszahúzódva élt, kertjében dolgozott. Résztvett a Bregenz és környékbeli magyar összejöveteleken, néhai LAJTAVÁRY LÁSZLÓ szds. által rendezett csendőrnapiakon. 1977-ben ott beszédet mondott.

Az ő, rendíthetetlen, Istenbe vetett hite adott neki erőt és kegyelmet az I. Világháborúban, mint fiatal hadnagynak, majd a diplomáciai szolgálatban és végül, minden nehéz és felelősségteljes beosztásában.

A Lauterach-i r.kath. templomban tartott gyászmise után, az ottani temetőben búcsúztatták el, április 27.-én.

Gyászolják özvegye, fia, a rokonok és bajtársai. (Gyj., v.D.L.)

GONDA ZSIGMOND, volt m.kir. lovascsendőrőrmester, a szegedi volt V. csendőrkerület állományában, a Szent László Rend és Társaság tagja, az MKCsBK 25 éves Jubileumi Emlékérem tulajdonosa, az MKCsBK hűséges tagja, a Bajtársi Levél odaadó támogatója, 1984. IV. 12.-én Milwaukeeben (MIN.USA) 70 éves korában szívrohamban váratlanul meghalt.

1944 októberében, mint a szabadszállási őrs pk.-át érte el a háború. Osztálya csoportjával vonult vissza és Magyaróvár térségében látta el összekötő szolgálatot. Gépkocsi balesetben bal lába öt helyen eltört. A győri, majd Németországban egy magyar hadikórházban kapott segítséget, de rokkant maradt.

1952-ben vándorolt ki az USA-ba, hol, mint gyári munkás dolgozott és a Washington-i (D.C.) ref. egyháznak is volt betegbiztosító ügynöke.

JEGENYÉS PÁL főtörm.-ékkal tartott kapcsolatot, de, azok húsvéti

meghívásának már nem tudott eleget tenni.

Április elején, magyar honfitársának segített nyaralót építeni. Három napig, valahogy nem jól érezte magát, de kórházba menni, még előző este sem akart. 12.-én reggel, mikor a telefon sem felelt és ajtaja is zárva volt, értesítették a rendőrséget. Kávéja el volt készítve, még meleg volt, de már nem tudta meginni.

Milwaukee-ben, április 17.-én temették a ref.egyház szertartása szerint, egy amerikai ref.pap és magyar r.k.papok.

Jelen voltak bajtársai, FOGARASI JÓZSEF alhdgy., LOMBVÁRI FERENC cső.

Felesége nem vehetett részt a temetésen, mert az egyik kórházban, ideggyógyászati kezelés alatt áll.

Végrendelete nem volt, így vagyona a hatóság gondozása alá kerül. Gyászolják barátai, bajtársai. Nyugodjék békében. (J.P.1984.V.4.)

HÖGYE MIHÁLY, volt m.kir.csendőrőrmester, a kolozsvári volt IX. csendőrkerület állományában, Manom-i (Franciaország) lakos, nő, (írói nevén Piski, vagy Dévai Mihály), Thionville- St.Bonette Chateau-ban 1984 márciusában, 73 éves korában elhunyt.

Piski-n (Hunyad vm.) született 1911.V.13.-án. Katonai szolgálata után a csendőrség kötelékébe lépett, hol a jt. és a jv. tanfolyamokat kiválóan végezte. 1943-ban kinevezték Szinérváraljára, (Szatmárnémeti osztály) őpk. helyettesnek.

Fiatal korában a Marosban, fürdés közben egy cserépdarab megsértette a lábát, melyen különféle bevésett jeleket fedezett föl. Ez fölkelte érdeklődését a magyar őstörténet iránt.

A háború után Franciaországba került, s 1974-1981-ig kutatott könyvtárakban és tanulmányozta a sumér cseréptáblákat. Munkájának eredménye alapján tanulmányokat írt, előadásokat tartott a sumér-magyar rokoni kapcsolatokról. Több cikke jelent meg a magyar rovásírás adatai alapján, a sumér írás megfejtéséről. Fényképekkel gazdagon felszerelt könyvének kéziratát 1981-ben, az MKCsBK Múzeumnak adományozta.

" Nimrod, Hunor és Magor " c. tanulmánya megjelent a B.L.1981/2. számában.

Gyászolják özvegye, gyermekei és bajtársai. (Életünk, 1984. ápr.)

Dr. KONETSNY ALADÁR, volt m.kir. csendőrszázados, a kézdívasárhelyi szárny volt parancsnoka, Magyarországon, 1984 áprilisában meghalt.

Szívével került kórházba, mely egy hét múlva megszűnt dobogni.
(v.B.T.E.1984.V.30.)

SZÉP GYULA, volt m.kir. csendőrfőhadnagy, a volt galántai m.kir. I. csendőrzászlóalj alantós tisztje, 1983-ban Magyarországon meghalt.
(v.B.T.E.1984.V.30.)

CSÍKI KÁROLY, volt m.kir.csendőrszakaszvezető, született Torján (Háromszék vm.) 1914.I.3.-án, 69 éves korában, Montpelier-ben (Franciaország), 1984 első negyedében meghalt. Egyházi intézetekben dolgozott, egyébként egyedül élt, erdélyi emlékeinek. Az 1960-as években, még tagja volt a Tourcoing-i csoportnak, mikor is kimaradt a Közösségből.
(T.J.1984.IV.14.)

MURÁNYI LÁSZLÓ, volt m.kir.csendőr g.százados, előadótiszt, a m.kir.belügyminisztériumi számvivőség V.osztályában, 1984.III.22.-én

szívroham következtében, Adelaide-ben, 75 éves korában meghalt. Temetése III.28.-án ment végbe. Az MKCsBK-t UTCZÁS MIHÁLY szds.csop.vezető, ÚJHÁZY DÉNES szds. és NAGY KÁROLY cső.szkv. képviselték. (U.M.1984.VII.21)

GÖRGEY ZOLTÁN, a Fővárosi Gázművek volt főtitkára, m.kir.tart.tűzérőhadnagy, Denville-i N.J.USA lakos, az MKCsBK "Bajtársi Levél" olvasója, hűséges támogatója, magyarországi tartózkodása alatt, 1984.VI.21.-én, életének 84. évében tragikusan elhunyt. Hamvait, kívánsága szerint, aug.14.-én helyezték örök nyugalomra, a r.kath.egyház szertartása szerint, a Farkasréti temetőben. Engesztelő szentmisét lelki-üdvéért, ugyanazon napon a budavári Koronázó Mátyás templomban mutattak be 18 órakor. Gyászolják, özvegye, Görgeyné Margit, gyermekei, unokái, kiterjedt családja, bajtársai. (Gyj.1984.VIII.7.)

GAÁL MIHÁLY, szkv., m.kir. lovascsendőr őrmester, a budapesti volt I.csendőrkerület állományában, a Szent László Társaság és Rend lovagja, a M.Kir.Csendőrség 100 éves Jubileumi Díszérem tulajdonosa, a Clevelandi Magyar Csendőrök Családi Közösség volt pénztárosa, az MHBK tagja, a Home Crest Realty Inc. elnöke, a B.L.levelező munkatársa, 1984 június 18.-án, tragikus hirtelenséggel, 65 éves korában elhunyt.

1919.VIII.9.-én született Szeghalmon (Békés vm.). Iskoláinak elvégzése után, kötelező katonai szolgálatot teljesített a miskolci 7.tűzérosztálynál, majd belépett a Csendőrséghez. Szíve a lovas alakulatokhoz vonzotta, s így a kiskunhalasi lovas tanosztályhoz került, hol később egyike lett a legkiválóbb lovas kiképzőknek.

A II.Világháborúban hadi beosztásba került, s a visszavonulás során megsebesült. 1945-ben Németországba került, hol 1950-ben megnősült, s 1951-ben kivándoroltak Amerikába.

Tíz évig nehéz testi munkát végzett, közben tanfolyamokat hallgatott és 1974-ben megalapította ingatlanforgalmi ügynökségét, mely igen eredményesen működött. Példás előmenetel mellett, családjának élt és nagy gondot fordított fiainak magyar szellemű nevelésére. Bajtársaival kezdettől fogva hűségesen tartotta a kapcsolatot és a MCsCsK-nek egyik legtevékenyebb és legeredményesebb tagja volt. Emellett kivette a részét a magyar emigráns és társadalmi közéleti munkában.

Búcsúztatása szokatlanul nagy számú magyar és amerikai közönség részvételével ment végbe a helybeli Magyar Református templomban. Imádkozott Nt. ELEK ÁRON ref.lelkipásztor. Búcsúztatták, ANDAHÁZY GÉZA (MHBK főcsoportvezető), TERÉZHALMY GÉZA (tűzérek), ZÁHONYI A.JÓZSEF (Szt.László Társaság), VARGA SÁNDOR (Magyar Társaság) és dr.BALLÓ ISTVÁN a MCsCsK nevében. Végezetül a gyászoló közönség együttesen énekelte el a magyar Himnuszt. Temetése V.21.-én volt a Sunset Memorial Park temetőben, ugyancsak nagy közönség részvételével.

Gyászolják özvegye, szül. RUFF ÉVA, fiai, barátai és bajtársai.

Elhunyt nagy veszteség mindnyájunknak.

A Hadúr adjon Neki örök nyugalmat. (Dr.B.I.1984.VI.27.)

OLCHVÁRY ISTVÁNNÉ, szül. KOPPÁNYI MAGDA, 1984.I.20.-án, 77 éves korában New Brunswick-ban (N.J.USA) meghalt. Búcsúztatta I.25.-én a Magyar Református templomban, Nt. RÓCZEY BARNABÁS, ref.lelkipásztor. Elhamvasztották. Gyászolják férje, OLCHVÁRY ISTVÁN, volt m.kir.vk. ezredes, leánya, Jutka, férjezett Szabó Lajosné, fiai László, valamint Pál, a U.S. Légierő alezredese, továbbá kiterjedt rokonsága Magyarországon.

(H.S.1984.I.27.)

vitéz KONCZ ANTALNÉ, szül. MAYER MÁRIA, a Hamilton-i (Ont. Kanada,) Koncz General Travel Agency egyik alapító tagja, 1983.X.30.-án, New-Port-ban (FLA.USA), tragikus hirtelenséggel, szívbénulásban meghalt.

Az 1956-os Szabadságharc után hagyta el hazáját és 1957-ben Hamiltonban házasságot kötött v. KONCZ ANTAL, volt m.kir. testőr, közjegyzővel, hol húsz évig voltak terjesztői a nemzeti keresztény emigrációs sajtótermékeknek, áldozatos támogatói, nemzeti ügyünknek. 1979 óta szemzavarai voltak. Betegsége vitte 1983-ban New Portba, a Richey szemklinikára. Már nem tudtak segíteni rajta. Első házasságából származó fia, dr. VITO PLATANIA családi sírboltjába temették el Firenzében. Gyászolják férje és családja Hamiltonban, testvére Mayer Károly Budapesten és fia Firenzében. (v.K.A.1984.IV.26.)

Özv. DÁLNOKI VERESS LAJOSNÉ, szül. HIRSCH ILONA, néhai DÁLNOKI VERESS LAJOS vezérezredes özvegye Calgary-ban (Alberta, Kanada), 1984 május 22.-én, 91 éves korában csendesen elhunyt.

Élete naplóját megírta, az osztrák Anschlusstól a magyar Szabadságharc bukásáig terjedő időről, melyet "Szabadság nélkül" c. alatt adott ki a Griff könyvkiadó Münchenben, 1978-ban. Négy évszázad történetét írja meg, az ő színes, közvetlen benyomásain, meglátásain keresztül, melynek hőse férje, kinek magyar sorsa megszemélyesíti Magyarországot vakon való kiszolgáltatását a szovjet-orszós élettérbe.

Lelkiüdvéért mondott gyászmise egyetemes tiszteletadás volt a testvér bajtársi egyesületek részéről, férje, DÁLNOKI VERESS LAJOS vezds., a Magyar Szabadságharcos Világszövetség többszörösen megválasztott elnöke emlékének. Megjelentek, v. DUSKA LÁSZLÓ, az MHBK, dr. KISS GYULA, a MKCSBK központi vezetői, valamint MAGAS ISTVÁN, a MSzSz. kanadai elnöke és a helyi csoportvezetők és a család barátai.

Gyászolják menyé, özv. DÁLNOKI VERESS GYÖRGYNÉ, szül. NÁDAY ÁGNES, gyermekei, azok családjai, unokái, dédunokái.

Elhamvasztották. Hamvait a Cleveland melletti magyar temetőben fogják fönntartott fülkében, férje hamvai mellett elhelyezni.

Özv. POGÁNY FERENCNÉ, POGÁNY FERENC ezds., a székesfehérvári volt m.kir. csendőrkerület parancsnokhelyettese özvegye, Simbach-Kirchbergben (BRD. West GERMANY), 1984 első felében elhunyt.

Az 1984.III.28.-án postázott B.L.1984/1. száma visszajött, azzal a postai megjegyzéssel, hogy "meghalt". Nyugodjék békében.

dr. HOLLÁDY ERNŐNÉ, szül. SEPSISZENTGYÖRGYI TÖRÖK ILONA (Ica), dr. HOLLÁDY ERNŐ cső.szds. felesége, a háború alatt segédorvos, boldog házasságának 40. évében, 1984 április 15.-én hajnalban, a Pasadena-i (Cal.USA) kórházban, szívrohamban, 59 éves korában váratlanul elhunyt.

Temesvárott született, a Sacre Coeur-ben és a kolozsvári Marianumban végzett, majd két évet hallgatott az egyetem orvoskarán, mikor Miskolcra menekültek. 1948-ban hagyták el az országot, s 1951-ben Seattle-be vándoroltak ki, s Pasadenában telepedtek le.

Lelkiüdvéért gyászmisét a Los Angeles-i magyar Szt. István r.k. templomban mutatott be Ft. HORVÁTH Á. BENEDEK premontrei kanonok. Temetése 18.-án ment végbe Pasadenában, a Szt. Fülöp r.k. templomból. A Glendale-i temetőben, a sírnál amerikai pap, majd magyar ny. protestáns lelkész búcsúztatta el a magyar közösség nevében.

Gyászolják férjén kívül, szülei Magyarországon, fiuk, jóbarátok, akik csak ismerték. (dr. H.E.1984.V.17.)

TÓTH JÓZSEFNÉ, szül.BARKOVICS IRÉN, TÓTH JÓZSEF tórm.területvezető (Tourcoing,Franciaország) felesége.Több éven át hűséges élettársa és segítője, a Nord-i magyar katolikus misszió női csoportjának vezetője, hosszas betegeskedés és szenvedés után, 1984.II.1.-én visszaadta nemes lelkét Teremtőjének.

Temetése II.4.-én ment végbe, a r.kat.egyház szertartása szerint,a bajtársak, magyar és francia barátai egyetemes részvéte mellett.Búcsúztatták a helybeli plébános mellett, Ft.dr.HIERÓ ISTVÁN, a párizsi magyar kat.misszió lelkésze és Ft.KOVÁCS ISTVÁN, KOVÁCS JÁNOS örm.bs.fia.

Koporsóját körülvették a virágok,köztük a Kanadából küldött öt nagy koszorú, valamint Párizsból, a francia tartalékos tiszti tanfolyam koszorúja. Koporsójára magyar föld is hullott és a gyászoló közönség elénekelte a magyar Himnuszt.

Élettársán kívül gyászolják három leánya, két fia és azok családjai 12 unoka, 2 dédunoka, valamint testvéröccse és kiterjedt rokonsága Magyarországon, továbbá francia és magyar jóbarátai és a bajtársak.

(T.J.1984.II.13.)

STROHSCHNEIDER HERMANN, az osztrák hadsereg brigadéros tábornoka, Bécsben (Ausztria), 65 éves korában meghalt. 1984.III.9.-én temették a Graz-i St.Peter temetőben lévő családi sírboltba, ahol v.ZIRCZY JÓZSEF, ny.á.ezds.és felesége,- az elhunyt apósa,anyósa,- 1972,illetve 1980 óta nyugszanak. Gyászolják özvegye,szül.ZIRCZY ENIKÓ, fia Roland,vk.fhdgy., barátai, bajtársai. (B.J.1984.III.25.)

Özv.MOHÁCSY LAJOSNÉ,szül.BOROSSKEÖI BOROSS ILONA, MOHÁCSY LAJOS, m.kir.csendőrezredes özvegye, okl.ápolónő, 1984 április havában,közvetlenül Husvét előtt, Innsbruckban (Ausztria) meghalt.

A magyar szentmisék hűséges látogatója volt.

Nagy részvétellel temették. (Életünk,1984 június.)

- . -

Elhunyt Bajtársainknak, hozzátartozóinknak és barátainknak, adjon a Mindenható békességes pihenést, lelküknek üdvösséget.

A gyászoló Családoknak ezúton fejezzük ki őszinte együttérzésünket és bajtársi részvétünket.

+ + +

III. K Ö Z Ö S S É G I, E G Y E S Ű L E T I
É S
T Á R S A D A L M I E S E M É N Y E K

AUSZTRÁLIA

SYDNEY, (N.W.W.) 1984.IV.28.-án bajtársi díszvacsora keretében tartotta meg a Sydney-i csoport csenőrnapi megemlékezését a Magyar Központ Erdélyi szobájában.

A szónoki emelvény két oldalán az MHBK és az MKCsBK zászlók közé helyezték el a csenőremlékképet. A vendégeket dr.v. JANI ISTVÁN, OAM, csop.vez.üdvözölte, élükön v.MAJLÁTH GYÖRGY, a NSW Magyar Szövetség elnökét és feleségét; SZORKOVSZKY ELEMÉR MBE, a Magyar-Lengyel Szövetség elnökét; v.KALÁNDY IMRE örgy., a Vitézi Rend székkapitányát; DROGI JÁNOS bs., az MHBK h.főcsop.vezetőjét és feleségét; BANYAY LÁSZLÓ bs.,

a Magyar Szabadságharcos Szövetség képviselőjét és feleségét; KISS ZOLTÁN szds.bs.-at, a Repülő Bajtársak Szövetsége,; NAGY BÉLA bs., a Magyar Ház Szövetség főtitkárát, valamint a Souverain Szent László Társaság és Rend megjelent tagjait.

Ugyancsak köszöntötte a csendőr-barátokat, a tb.csendőröket, akik, az idő múlása ellenére is évről-évre hűségesen támogatják a csoportot és vesznek részt a Csendőrnapiokon.

BOGSÁNYI JÓZSEF ezds. és több bs., akadályoztatásuk miatt, közvetve fejezték ki együttérzésüket. Ezt követőleg KOLTAY IMRE őrm.olvasta föl a Központi Vezető bs. üzenetét. majd a csop.vezető ünnepi beszéde következett, melyet kivonatosan az alábbiakban közlünk:

"... az előbb elhangzott elismerés, ami emigrációnkban, a Testületünk gyökeréből megalakult és naggyá fejlesztett Közösségünknek szól, oly tulajdonságokon épült, melyeket, csak akkor vettem figyelembe, mikor a Gondviselés egy fordulattal Testületünk tagjai közé sorolt. A pár év alatt tapasztaltak, tanultak és átélt események, mind személyi, mind teljesítményi tekintetben, még ma is a tényleges szolgálat megszűnte után, majd negyven évvel, szinte megszűnés nélkül adnak anyagot életemnek. Két évi honvédségi szolgálat után kerültem át a csendőrség tartalékos állományába. Mikor a csendőrtiszti tanfolyamra behívtak, már szembetűnő volt a különbség. A tanfolyam pk.-a, az oktató tisztek, egyetemi tanárokat felülmúló előadási stílusa, tárgyi tudása, a szolgálati anyag széles skálája, a feltétlen fegyelem és engedelmesség, a mindenre kiterjedő parancsadás felelősségének tudata.

Ezenkívül, az egyénre alapított biztonsági szolgálatteljesítés meglepő rendszere és ehhez a személyi kiválogatás, az egyéni fegyelem, - a járőr fogalma, - a hihetetlen öpk.-i és jv. rendszer, a szolgálat teljesítése, mély benyomásokat tettek rám.

Az ott tanultak, oly meglepő és olyan nagyszerű élménnyé váltak bennem, hogy életem alkonyán is büszkeség önti el lelkem azért, hogy mindezt átélhettem, ha csak olyan rövid időre is.

A hűség, a kötelességteljesítés érzése és a biztos öntudat hozta létre emigrációnk csendőr szervezetét, az elsők között, melynek Múzeuma, levéltára, történelmünkkel foglalkozó íróink könyveik és 37.évfolyamát író Bajtársi Levele van. Emellett megtaláljuk bajtársainkat, az emigrációs magyar keresztény vonalú egyesületekben és szervezetekben.

Úgy gondolom, a helyes úton járok, amikor állítani merem, hogy ez az individuális alapú csendőrszellem az, ami ma is idehoz bennünket és a mi Barátainkat, akik megosztják hitünk és becsülik bennünk a csendőrt. Ez az, ami ünneppé teszi még ma is, 39 év után is számunkra 1881 febr.14.-ét a Hadúr által elrendelt Csendőrnapiot..."

A nagy tetszéssel fogadott ünnepi beszéd után, a jelenlevők közös társas-lapon küldték el szerető üdvözléseiket az MKCsBK központi vezetőjének. (Aki azt ezúton is köszönettel nyugtázza!)

A baráti társaság még sokáig maradt együtt, a legjobb hangulatban.
(dr.v. J.I.1984.V.14.)

PERTH (W.A.) A magyar templomokban az istentiszteletek során emlékeztek meg lelkészeink a Csendőrnapiról és a csendőrök hűséges szolgálatairól, a szokottnál nagyobb létszámú gyülekezetek előtt.

v.SZOMBATHY LAJOS JÁNOS zls., a B.L. levelező munkatársa, "A magyar csendőr emlékezete" c. méltatása a "Perthi Magyar Hírek" és a "Katolikus Magyarok Vasárnapja" februári számaiban jelent meg. A "Csendőr Testamentum" c. emlékezését pedig a Fairfield-i (N.S.W.) "Út és Cél", valamint a Melbourne-i (VIC.) "Szabad Magyarország" hozta.

v.SZOMBATHY zls., aki egyben a 6. Ausztráliai Magyar Találkozó egyik védnöke is, az ünnepi hét alatt csendőr-találkozót fog tartani.
(v.Sz.L.J.1984.III.21.)

MELBOURNE, (VIC) Csoportunk Csendőrnapi összejövetelét, 1984.II.19.-én tartotta meg, dr.SZENTANDRÁSSY ELEK szds.csop.vezető Bell Park-i házánál. Gyönyörű, napsütéses melegben, a hatalmas napernyők (beach-umbrellas) színes, tarka képet nyújtottak a zöld pázsiton vidáman ismerkedő és beszélgető bajtársakból és hozzátartozóikból, valamint barátokból álló közönséggel. A vendégsereg vasárnap d.u. 1 és 2 óra között gyülekezett, akik közül többen 100 km.megtételére vállalkoztak, hogy együtt ápolhassák Testületünk összetartó szellemét.

Nem kellett sokáig várakozni, mikor elhangzott a háziasszony, dr. SZENTANDRÁSSY ELEKNÉ, hívó szava, aki hetekig tartó előkészületek után, olyan buffet-asztalt varázsolt elő, hogy az egyik világlátott bajtárs, elragadtatásában így nyilatkozott: "... sok partyban volt részem, de ennyi finomságot egy asztalon nem láttam és nem élveztem!" A kellő "repetálás" után, vidám iszogatás kezdődött meg, mikor is a házigazda méltatta a nap jelentőségét, ismertetve az üdvözlőket. Elsősorban ANTALFFY PALI bácsitól, aki szívrohamból felépülőben van, FODOR SÁNDOR bs.-tól, aki hasonló körülmények között került kórházba, s így, az ünnepi beszédet nem tudta elmondani. KOMÁROMY főhdgy. Tasmániából telefonon üdvözölte a megjelenteket.

Ezután dr.ELEK SÁNDOR, a V.M.Sz. elnöke, az MHBK Victoria-i főcsop. vezetője üdvözölte a bs.-akat és hívta meg őket az MHBK következő összejövetelére. Végül PÉTERFFY ZSOMBOR bs. ismertette a kiderítetlen eseteket, viszonyítva az otthoni csendőrségi nyomozások eredményességéhez.

Megjelentek 9 ti., 6 thtts.hozzátartozóikkal, barátaikkal, összesen 40-en. Küldtek 200.-kanadai dollárt, a B.L.-re, az otthoni hozzátartozók segélyezésére.

Az idő elrepült, a vendégsereg egy kellemes félnap emlékeivel távozott, azzal az ígérettel, hogy az okt.-nov.-re előirányozott piknikre még nagyobb lelkesedéssel és szaporodó létszámmal fognak megjelenni.

(dr.Sz.E. 1984.II.20.)

ADELAIDE (Dél Ausztrália) Csoportunk 1984.II.12.-én tartotta meg a Csendőrnapot. A Regnum Marianum, magyar katolikus otthonban tartott szt. misén, a bajtársak nagy számban vettek részt. Magyar pap hiányában, az evangéliumot magyarul a csop.vezető olvasta fel, majd az alábbiakban emlékezett meg a Csendőrnapról:

"... A magyar falvak, rónák, hegyek és völgyek hajdani csendőrei közül, ma is, vagy 24-en élnek közösségünkben. Ilyenkor, febr.közepén, a világ minden táján, a még élő, öregedő zsandárok, még mindig összejönnek emlékezni, Csendőrnapot tartani, így, itt, Adelaide-ben is.

Ilyenkor emlékeznek meg a közbiztonság és a haza védelmében életüket vesztett hős bajtársaikra, s azon itt élt bajtársakra és hozzátartozókra is, akik minket megelőzve, már elköltöztek az élők sorából.

Itt éltek közöttünk:

NEMESMONOSTORY JENŐ,	CSORTÁN ISTVÁN	BARTAL FERENC	NOVÁK JÓZSEF
NEMESVÖLGYI IMRE	ZÁMBÓ IMRE	PÁLMAI GYÖRGY	VINCZE SÁNDOR
GULYÁS LÁSZLÓNÉ, KLÁRA	v.TASSÁNYI JÓZSEF	PAPP MIHÁLY	SUBA LAJOS
NEMESMONOSTORY JENÓNÉ, MICI néni		HORVÁTH JÓZSEF	

Áldott legyen az emlékük. Imádkozzunk értük...."

A szentmise után a Magyar Klub kistermében, a bajtársak, hozzátartozóikkal és a helyi magyarság vezetőivel, közös ebéden vettek részt, összesen 64-en.

Az ebéd végén, a csop. vezetője megemlékezett a cső.hősökről és a csoport halottairól. Jókívánságaikat küldte, a csoport tagjai által jól ismert, tisztelt és betegen fekvő ANTALFFY PÁL őrgy.bs.-nak, aki a szomszédos Victoria államból szokott látogatóba átrándulni. Megemlékezett a betegségéből lábadozó v. SZATHMÁRY KÁROLY szds.bs.-ről, valamint a csoport tagjának, GYŐR KÁLMÁNNAK súlyosan beteg, közvetlenül előtte operált feleségéről.

Ezután a csoport vezetője, az elmúlt sok év Csendőrnapiját megörökítő 300 transparensét vetítette le, nagy érdeklődés mellett.

A megjelentek, közös társaságon küldötték el szerető üdvözlőket a központi vezető bs.-nak. (Aki ezúton is hálás köszönettel nyugtazza a kedves figyelmet és viszonzza az üdvözlőket. Kp. Vez.)

(U.M. 1984.VII.21.)

EURÓPA

LONDON (Anglia) Az ausztriai és nyugat-németországi DP táborokból, már 1948-49-ben érkeztek nőtlen és magányos bs.-ak Angliába, mint önkéntes munkások, az European Voluntary Workers mozgalom keretében, akik a kötelező három évi nehéz testi munkát nagybárára vidéken töltötték el.

A London környékén letelepedett bs.-ak, 1952-től kezdve már rendszeresen találkoztak, olvasták a Bajtársi Levelet és megtartották a Csendőrnapiját. Később a kivándorlások folytán, csupán a londoni csoport maradt meg, mely az ötvenes évek elején önkéntes adományaival megvásárolta azt a kétemeletes házat, melyből a bajtársak és a magyar közösség közös munkája és áldozatával, 1954-ben megszületett a Mindszenty Otthon. Azóta csoportunk az év folyamán több ízben tart bs.-i összejevetelt a Mindszenty Otthonban.

Ugyanitt rendezték, 1984.II.18.-án, szombaton is a Csendőrnapiját. A szép számban megjelent bajtársakat és vendégeket SZEKERES PÁL g.szds. csop. vezető köszöntötte, kiemelve, hogy különös megtiszteltetés a csoport részére az, hogy a magyar egyházak lelkészei, minden ilyen alkalommal megjelennek, s felszólalásaikkal, előadásaikkal értékesebbé és gazdagabbá teszik az estét.

Ez alkalommal, Ft.PÁTKAI RÓBERT evangélikus esperes tartott magas színvonalú történelmi és valláserkölcsi előadást, melyben a három történelmi egyház szerepét és törekvéseit tárgyalta. Az előadást, Ft.dr. ISPÁNKI BÉLA, pápai kamarás, az angliai Magyar Egyház főlelkészének imája követte. (Sz.P. 1984.II.20.)

GRÁZ (Ausztria) A Gráz-i és Steiermark-i magyarok, 1984.V.27.-én tartották meg a Hősök napját, a Gráz-i hősi temetőben. A 10:30-kor kezdődő szentmise alatt Ft.NYERS JÁNOS plébános mondott szentbeszédet. Hálával emlékezett meg hőseinkről, akik életüket áldozták, hogy mi szabadon élhessünk. Külön kihangsúlyozta az 56-os Szabadságharc hőseit, akik között sok volt a fiataalkorú. A szentmise után rózsafűzért imádkozva a hősekért, vonultak az emlékműhöz, hol nagy, piros-fehér-zöld szalagos koszorút helyeztek el. Magyar és német nyelven emlékbeszédet mondott v. LENGYEL BÉLA altbgy. Kijelentette, hogy támadó háborút nem folytattunk. A védelmi háborúban, a magyar katona védte Nyugateurópát,

amiért minket országcsönkítással büntettek. A sok véráldozat után Hazánknek, igazságon alapuló békére van szüksége. A beszéd után a jelenlévők elénekelték a magyar Himnuszt.

Miként a múltban, ez évben is májusban, a virágok hónapjában ünnepelték meg az Anyák napját is. Hála imáikban gondoltak a jó édesanyákra, akik katonákat neveltek és imáikkal kísérték a harctérre induló fiaikat. Az édesanyák és a hősök szívei, egymástól távoli sírokban porladnak, de lelkük egyesült és most, a Mindenható előtt együtt imádkoznak a Hazáért. (B.J.1984.VI.28.)

+ + +

ÉSZAKAMERIKAI EGYESÜLT ÁLLAMOK

NEW BRUNSWICK (N.J.) A csoport, a Szent László Egyházközség Szent László termében tartotta meg 1984.III.3.-án Csendőrnapiját, műsoros társasvacsora keretében, kb. 200 hozzátartozó és csendőrbárát részvételével.

A vendégeket KEREKES JÁNOS mérnök, (néhai KEREKES JÁNOS alhdgy., fia) köszöntötte, majd HORVÁTH SÁNDOR zls., csop. vezető, az est főrendezője mondott ünnepi beszédet, megemlékezvén a Testületről, az elesett és elhunyt bajtársokról. Az asztali imát Ft.FÜZÉR JULIÁN esperes-plébános mondta el. Imádságába belefoglalta a hősöket, a mártírhalált halt csendőröket, megemlékezett a csendőrozvegyekről és a gyermekekről is.

Vacsora alatt a zenekar magyar nótákat játszott. Utána Mrs.VARGA IRMA énekelt magyar dalokat. Ugyancsak énekelt még magyar nótákat ROKOB FERENC, s vezette az amerikai és magyar Himnuszt, melyet a közönség együttesen énekelt el.

A vacsora ez évben is kifogástalan, bőséges és jóízű volt. A töltött káposztát a Ref.Női Kör asszonyai készítették. A rendező bizottságban a csop. vezetővel az élen, különösen HORVÁTH SÁNDORNÉ, KEREKES JÁNOSNÉ, FÖLDES DOMOKOS, KEREKES JÁNOS és PRESSING JENŐ cső.bárát végezték dícséretesen a vacsora előkészítését és a tálalással kapcsolatos teendőket.

A hagyományos összejövétel ezúttal is erkölcsi és anyagi siker volt. Az összes költségek kifizetése után, a csoport a Szent László iskolának 1,200.- (a terembérrrel együtt), az egyházközségnek 150.-, a Ref.Egyháznak 150.- dollárt juttatott. A maradvány 583.14 dollár a csoport bankszámlájára lett befizetve. (H.S.1984.III.19.)

(Az eredmény nem csak a Csendőrnaphoz való előkészületek, a szervezés kiváló elvégzését mutatja, hanem tanúsítja a helybeli magyar közösséggel fönntartott igen jó társadalmi kapcsolatokat is. Elismeréssel gratulálunk! Előre 1985-be!)

CLEVELAND (OH.) A MCsCsK-be tömörült bajtársaink, 1983.XII.31.-én rendezték meg hagyományos "Csendőr Szilveszter"-üket a Rheinlander Party Centre tágas nagytermében. Az ez évben bevezetett 30.- dolláros belépőjegy, a hideg, meleg étkezést (buffet) és a teljes italfogyasztást is fedezte. A kb.250 fős baráti közönség hajnali 1/2 3-ig maradt együtt a legjobb hangulatban.

A zenét, a közkedvelt HEGEDEŐS KÁLMÁN zenekara szolgáltatta.

Rendezték: MOLNÁR ISTVÁN, a Közösség elnöke, v.KEMES LÁSZLÓ, v.SZENTPÉTERY LÁSZLÓ és KONDOR JÓZSEF bs.-ak.

Az erkölcsi és anyagi siker hozta jövedelem, ez évben is biztosítja a Közösség jótékony célú programjának kivitelezését. (v.K.L.1984.I.26.)

A Csendőrnapról, ez évben, 1984.II.26.-án, műsoros társas-ebéd keretében emlékeztek meg, melyen a bs.-ak, hozzátartozóik és a csendőrbarátok vettek részt, s beszélgettek el egymással igen jó hangulatban.

SARASOTA (FLA.) A floridai csendőrök és csendőrbarátok, 1984.II. 14.-én a Sea Ketch étterem külön-termében tartották meg a Csendőrnapot, összesen 68-an.

A vendégeket, a honvéd, rendőr és vitézi bs.-akat v.n.s. BARANCHI TAMÁSKA ENDRE, az MKCsBK volt vezetője, a Csendőrnapi rendezője üdvözölte ezen az 5. Sarasota-i Csendőrnapi napon, majd külön meleg bs.-i szeretettel köszöntötte díszvendégüket, v. ÁGHY- ASBÓTH ZOLTÁN (Hales Corners, WISC.) ezredes urat. A kapott tapsot az ezredes úr felállva fogadta és megköszönte az ünnepelést, majd szólott a vendégekhez és a megjelent csendőrökhöz.

A Központi Vezető körlevelének felolvasását Főtiszteletű GYÖRGY ÁRPÁD, c.ref.püspök magas szárnyalású imája követte. Ezután a főrendező bemutatta az ünnepi szónokot, DÉNES JENŐ, volt vk.szds., jelenleg Miámi-ból jött mérnököt, az MKCsBK tb.tagját, kivel való barátsága, a nyiregyházi tűzérsztályhoz megy vissza, közel négy évtized távlatába.

A szónok beszédét a Csendőrség jelmondatára építette, melynek gyakorlati megvalósítását hat csendőr élményével igazolta. Ezzel, bár különböző korból, időből és helyről származnak, hozzájárultak ahhoz, hogy ma büszkén vallja magát az MKCsBK tb.tagjának. Kiváló beszédét a közönség nagy figyelemmel hallgatta és együttérző tapsokkal jutalmazta.

A műsor következő számaként dr.FÜRY LAJOS író, tb.csendőr novelláját olvasta föl, melynek hőse egy Délamerikába került székely, aki a doni front és az oláhok Duna-deltai haláltáborait végigjárva, végül is csaváros góbé eszével és szorgalmával boldogult. A vidám fordulatok több ízben váltottak ki derűt a közönségből.

Jelen voltak, az ezredes úr és a rendezőn kívül a következő csendőrök: GÖRGEY KÁLMÁN, dr.KULI SÁNDOR, dr.BORHY EMIL, dr.KARA LÁSZLÓ, v.SZENDY JÓZSEF, v.BOROS JENŐ cső.- Levélben küldték el jókívánataikat, v. NÉMETH ENDRE, v.KÖVENDY KÁROLY, dr.SZABÓ KÁROLY szds.-ok, SÍPOS JÁNOS és KÖRMENDI FERENC őrm.-ek, ifj.v.KÖRÖSSY ZOLTÁN és SZABÓ IMRE tb.cső.-ök.

Az ünnepély bezárása után finom vacsora következett. A társaság még hosszú ideig maradt együtt a legjobb hangulatban. (v.BTE.1984.II.17.)

J.P. BRAINERD, (MIN.USA.) 1984.II.9... " Itt a környéken nincsenek volt cső.-ök, de még magyarok sem. Ifj.v.KÖRÖSSY ZOLTÁN tb.cső.bs. eljuttatta hozzám hangszalagon, az 1955-56-évben tartott Csendőrnapi lefolyását. Febr.12.-én, vasárnap, ebédidő alatt, felteszem a hangszalagot, azt végighallgatom és ezzel meg lesz az idei Csendőrnapi ünnepelve. A hangszalag tartalmazza a SZAPPANOS ISTVÁN által vezetett W.J.jelzésű rádió közvetítést. Műsora a következő:

- 1./ Rákóczi induló és más katonai indulók.
- 2./ Rózsa László bemondó ismerteti, hogy a Csendőrnapi a kir.Várban az Őrszolgálatot a Csendőrség adta, s hogy milyen szép volt a zenés Őrsékváltás stb.
- 3./ Hiszek egy Istenben... imádság.
- 4./ Nt. Kur Géza ref.lelkész imája, a harangok zúgása közben.
- 5./ Dr.v.Körössy Zoltán, volt m.kir.cső.szds. ünnepi beszéde.
- 6./ Folkusfalvi Folkusházy Lajos altbgy., az MKCsBK vezetőjének üzenete a Csendőrség volt tagjaihoz.

Az ünnepséget a Rákóczi induló fejezte be."

KANADA

TORONTO (ONT.) Csoportunk, 1984.II.28.-án, kedden este, az új Csárda különtermében társasvacsora keretében emlékezett meg a Csendőrnapról.

Annak ellenére, hogy 28.-án d.u.olyan hóvihár támadt, amelyre a város történetében 1900 óta példa nem volt, több, mint 20 bajtárs megérkezett. Ez a szám, a csoport létszámához viszonyítva kevés, de az ítéletidőre való tekintettel, szinte áldozat-számba is ment. Akik ugyan is megjelentek, nemcsak a csendőreszméhez, de a csoporthoz való ragaszkodásukat is kimutatták, ahogy azt, a csoportvezető, dr.SZALONTAI SÁNDOR g.fhdgy. hangsúlyozta üdvözlő és megnyitó beszédében.

A kitűnő vacsora elfogyasztása után, dr. ZSIGMOND ANDRÁS, a "Magyar Élet" főszerkesztője, a 100 éves Találkozó ünnepi szónoka méltatta a Csendőrnapi jelentőségét. Mélyértelmű emlékbeszédében, a cső.összetartást és bajtársiasságot emelte ki és állította oda, követendő példának, úgy az emigráció idősebb, mind a fiatalabb tagjai elé. Az est folyamán KOVÁCS ISTVÁN, a Magyar Ház főtitkára bejelentette, hogy a tartományi kormány, a segély összegét 40,800.- dollárra emelte föl véglegesen, melyet részben a Múzeum átköltöztetésével kapcsolatos átalakításokra fognak fordítani. A munkálatok ápr. hónapban fognak megindulni.

A hivatalos rész után, FINTA IMRE bs. humoros szereplése keltett derűt, jókedvet és szórakozást, melyet a közönség ez évben is lelkes tapsokkal honorált. A hóvihár miatt lemaradt bs.-ak kívánságára a végig jó hangulatban lezajlott társasvacsorát, a melegebb idő beálltával meg fogják ismételni.

Egyházaink szt.mise tartásával, illetve külön imádsággal emlékeztek meg Testületünkről és elesett bajtársainkról. (dr.SZ.S. 1984.III.9.)

WELLAND, (ONT.) A helybeli Önképzőkör kistermében, 1984.II.17.-én este 7 órakor jöttek össze a bajtársak, megemlékezni a Csendőrnapról.

A központi vezető Csendőrnapi üzenetét MATE JÁNOS v.törm., csoportvezetőh. ismertette. (M.J.1984.II.20.)

A bajtársi életben, nálunk annyi a változás, hogy öregsünk. Tartjuk egymással a kapcsolatot, ahogy lehet. Pikniket nem tudunk tartani, nincs hely. LUKÁCS ERNŐ eladta azt a helyet, ahol pikniket szoktunk tartani. Egyéb összejövetelre pedig nem tudunk termet bérelni, olyan toronymagásak a teremárák. (M.J.1984.VIII.5.)

MONTREAL (QUE.) Csoportunk, hagyományos Csendőrnapiját febr.26.-án, vasárnap tartotta meg. A "Magyarok Nagyasszonya" plébánia templomban 11 órakor tartott szentmise után, a bajtársak hozzátartozóikkal, a Szent István Kultúregyesület éttermében közös ebéden vettek részt 23-an. CSERHALMI FERENC örm. csop.vezető felolvasta a központi vezető bajtárs üzenetét. Az ebéd hangulatos volt. Élmények és más dolgok is megbeszélésre kerültek, főleg régi, csendőrségi emlékek. (Cs.F.1984.II.29.)

CALGARY (ALBERTA) Az MHBK helyi csoportja, a magyar egyházak és a testvér bajtársi egyesületek közreműködésével, 1984.V.27.-én tartotta meg Hősök napját, szépszámú közönség jelenlétében.

Az istentisztelet után, a bajtársi egyesületek koszorúját v.DETRE GYULA, az MHBK kanadai főcsoportvezetője helyezte el a Calgary-i magyar Hősi emlékre, Hőseink és Vértanuink emlékére.

A koszorúzást társasébred követte a Budapest étteremben.

Ünnepi beszédében a főcsoport vezető bs. a 64 évvel ezelőtt Magyarországra erőszakolt Trianon békeparancsot elevenítette föl, mely nemcsak

az ország területének 2/3-át, lakosságának több, mint felét szakította el, hanem ... " széttörte Európa földrajzi, hadászati kulcspontjának a Kárpátmedencének politikai és gazdasági egységét is..." Az erőszakosan megszerkesztett utódállamok, erőtlenségük bizonyultak az orosz nyomással szemben és végül is megindult az a lavina, mely ma egész Európát eltemetéssel fenyegeti. Majd így folytatta:..." Addig nem lehet igazság, tartós béke és biztonság Európában, amíg a Trianon-i szerződés súlyos erkölcsi, politikai és stratégiai hibái nincsenek jóvátéve... Akkor, majd a Kárpátmedencében élő 14 millió magyarság baráti és testvéri segítő kezét nyújtja az ott élő szomszéd népeknek. Velük egyenlő szabadságban, egyenlő jogokkal és az újból egyesített terület iránti egyenlő kötelességekkel kíván élni, minden ott lakó nép közös előnyére és Európa javára..."

Majd az ifjúsághoz fordult, azzal, hogy: " a magyar kérdésben alapos szellemi felkészültségre, HATÁROZOTT TUDÁSRA van szükség, hogy meg tudjuk a jogos magyar álláspontot védeni és ki tudjuk majd harcolni a magyar jóvátételt..."

Beszéde utolsó részében elismerését és köszönetét fejezte ki a Calgary-i csoportnak, s vezetőjének, DÁNIEL JÁNOS bs.-nak..." akik önzetlenül, az ősidőkből örökölt hagyományok szeretetével fáradhatatlanul dolgoztak és dolgoznak, hogy Közösségünk nemzeti fennmaradásának eszményét szolgálják."

A bajtársak még sokáig maradtak együtt vendégeikkel, meghitt beszélgetésben.

+ + +

IV. A M A G Y A R É L E T E S E M É N Y E I V I L Á G S Z E R T E .

PERTH (W.A.) A hatodik Ausztráliai Magyar Találkozót a nyugat-ausztráliai magyarság rendezi meg az Ausztráliai Magyar Egyesületek Szövetségének védnöksége alatt, a Perth-i egyetem területén, 1984.XII.30-1985.I.6.-ig.

A három évenként tartott országos találkozó, az ausztráliai magyarság seregszemléje, tudományos, művészeti, ifjúsági tánc és sport tevékenységének gazdag bemutatója. Nt. KEMÉNY PÉTER, az A.M.E.Sz. elnöke, meghívójában kéri az emigrációs magyarságot, hogy védnökség vállalásával is segítsék az előkészületeket és ezzel is biztosítsák a Találkozó erkölcsi és anyagi sikerét.

Cím: Dr. DRAVETZKY ISTVÁN, főrendező, 62 Verna Str. GOSNELLS, W.A. 6110-AUSTRALIA

(Perthi Magyar Hírek, 1983.dec.hó)

Az alábbi bs.-ink védnökei a 6. Ausztráliai Magyar Találkozóznak:

BEREKALLY ISTVÁN és felesége, GOÓR GYÖRGY és felesége
dr.v. JANI ISTVÁN OAM v.MAJLÁTH GYÖRGY és felesége
dr. ELEK SÁNDOR és felesége JUHÁSZ LÁSZLÓ
dr. SZENTANDRÁSSY ELEK és felesége v.SZOMBATHY LAJOS JÁNOS és felesége

(Magyar Élet, 1984.márc.15.)

SYDNEY (N.S.W.) "Magyar Élet"- "Hungarian Life" c. magyar hetilap, az alábbiakban emlékezik dr.v.JANI ISTVÁN szds., az MKCsBK Sydney-i csoportja vezetőjének a B.L. más helyen hírül adott magas kitüntetéséről:

" A királynő születésnapjára rendszeresített állami kitüntetések során, évről-évre közzéteszik azoknak a személyeknek névsorát, akik az országnak, vagy a társadalom egy részének szolgálatában kimagasló teljesítményt végeztek. Az idei (1984.év) kitüntetettek száma, mindössze, csak 263. Éppen ezért örömmel fedezhette fel az újságolvasó magyar közönség, hogy a kitüntetettek rendjébe egy magyar honfitársunkat is föl-vették, dr.v.JANI ISTVÁN, az O.A.M. (Order of Australian Medal) tagja lett. Neve mellett jogosult feltüntetni ezeket a kezdőbetűket is, magyar rendi jelek mellett.

Ez a kitüntetés némi jele annak, hogy az ausztrál hatóságok értékelik a multikulturális társadalom kiépítésének során az egyes ethnisk csoportokban kiemelkedően tevékenykedő személyek áldozatos munkáját.

Dr.v.JANI ISTVÁN méltó erre a kitüntetésre. Ő egyike azoknak, akik nem annyira a nyilvánosság előtt, de annál szorgalmasabban és következetesen dolgoznak, annak a szűkebb társadalomnak a jólétén, melybe származásuknál fogva tartoznak.

Úgy érezzük, hogy ebben a kitüntetésben a magyar társadalom hálája és köszönete is kifejezést nyert, dr.v.JANI ISTVÁN társadalmi és szellemi tevékenységéért, hiszen az mind magyarság-szolgálat volt és ezért Olvasóink nevében is kifejezzük gratulációinkat és jókívánságainkat."

+ + +

EURÓPA

KÖLN (Nyugat-Németország), 1984 június 1-3-ig zajlott le a 10. Szabadságharcos Világkongresszus Kölnben, a Mindszenty Magyar Házban, európai és tengeren-túli delegátusok részvételével.

A lemondott korábbi vezetőség felmentése után, új elnökséget választottak. Elnök: MAGAS ISTVÁN, a kanadai Magyar Szabadságharcos Világszövetség elnöke lett, helyettesek: dr.TÖTTÖSI ERNŐ (Belgium), SUJÁNSZKY JENŐ (Franciaország), WALTER ISTVÁN (Kanada) és HELCZ TIBOR (USA) lettek.

A kongresszus RÁD ZOLTÁNNAK (Nyugatnémetország), "A katonai egyensúly helyreállítása" c. előadásának meghallgatása után, zárónyilatkozatot adott ki.

Ebben további együttműködésre kéri a szabad világ magyar szervezeteit, sajtóját és egyéneit, akik elutasítják maguktól a szovjet-orosz diktatúrával való együttműködést.

Küzdelmet hirdet a Helsink-i alapokmányban lefektetett jogok betartására, a nyugati tájékoztató anyagnak, az u.n. vasfüggöny mögé való beengedésére, valamint a magyar kisebbségek, különösen az erdélyi őslakos magyarság emberi jogainak érvényesítésére.

Köszönti az Egyesült Európa minisztertanácsának nyilatkozatát, mint az első bátor hitvallást a Helsinkiben Alapokmányban lefektetett "szabad önrendelkezési jog és emberi szabadságjogok" megvalósítására szóló felhívást Moszkva felé.

A delegátusok este, a belga követség kulturotthonának dísztermében művészi előadáson vettek részt, majd társasvacsora következett a Magyar Házban. Ezt követően egy hetes körutazást tettek a Majnától Mattsee-ig, majd Münchenben dr. KARL HILLERMEIER, a bajor miniszterelnök helyettese adott fogadást tiszteletükre. A vendéglátást MAGAS ISTVÁN, a MSZVSZ elnöke köszönte meg a kongresszus résztvevői nevében, angol nyelvű beszédében. (Nemzetőr, 1984. VI. 15.)

TOURCOING (Franciaország) A helyi és környékbeli magyarok, jól sikerült műsoros előadás keretében, igen szép számban összegyűlve emlékeztek meg Március 15.-i Nemzeti ünnepünkről.

A bevezetőt TÓTH JÓZSEF törm., az MKCsBK területvezetője, az ünnepi beszédet MAZURKA BÉLA, a MSZSz tagja mondta. Az ünnepi műsort szavalkatok és énekszámok egészítették ki. Rendezte TÓTH J. törm. (T.J. 1984. IV. 14.)

+ + +

ÉSZAKAMERIKAI EGYESÜLT ÁLLAMOK

ROCKVILLE (M.D.) I.B.GEREBEN, 4101 Blackpool Road, Rockville, M.D.
USA.

2. oldal Magyarság (No. 28) 1984. július 14

Nyilatkozat

A The Times (London) 1984. június 6-i számában hírt adott a Román Szocialista Köztársaság intézkedéséről, amellyel a kolozsvári Bolyai-Babes Egyetemen, amelynek hallgatósága a múltban 65 százalékban magyar volt, bevezeti a numerus clausus: a magyar hallgatók számát az összhallgatók 5 százalékában szabja meg. Az intézkedés továbbá előírja, hogy az Erdély területén levő elemi- és középiskolákban a történelem és a földrajz tárgya csak román származású tanítók, tanárok által tanítható.

Ez a nyílt magyar ellenes intézkedés ismételt és végérvényesen bebizonyítja, hogy a Magyar Népköztársaság azon politikája, amelyre a szomszédos országokban élő magyar kisebbségek nemzetiségi és emberi jogainak képviselőit az elmúlt évtizedben alapozta, eredménytelen.

Az ország határain kívül élő magyarság erején felül, adott lehetőségeit maximálisan kihasználva eddig is mindent megtett és a jövőben is megtesz a kisebbségben élő magyarság jogainak érvényre juttatásáért.

A Román Szocialista Köztársaság magyar ellenes, apartheid politikájának legújabb megnyilatkozása alkalmából rámutatunk arra a tényre, hogy a környező országokban élő magyarság jogainak hathatós védelme elsősorban a Magyar Népköztársaság kormányának kötelessége. Ezért a kisebbségi magyarság további sorsának alakulásáért a szomszédos országok hatóságai mellett a Magyar Népköztársaság kormányát tesszük felelőssé. 1984. június 17-én.

Főtisztelőtű Ábrahám Dezső
Az Amerikai Magyar
Református Egyház püspöke

Főtisztelőtű Bütösi János
Az Amerikai Magyar
Kálvin Synod püspöke

Főtisztelőtű Dr. Irányi László
a külföldön élő magyar katolikusok
püspöke

KANADA

OTTAWA (ONT.) Honfitársaink a Magyar Házban tartották meg Március 15.-i ünnepélyüket, 1984.III.11.-én, mely Hungarian Community Centre néven működik (43 Capital Drive) 1981.VI.1.-e óta. Az ünnepi beszédet, valamint Petőfi "Talpra Magyar" c. versét DUDÁS JÓZSEF adta elő. A műsorban szerepeltek: BENKŐ ILDIKÓ és MÁRTHA, akik Petőfi és Reményik verset, továbbá v.THASSY-PLÁVENSZKY FERENC alez.bs.-unk, v.NÉMETH ERNŐ "Korvin-köz" c. versét szavalták. A nagy tetszéssel fogadott műsorszámokat az énekkar és a kisgyermekes szavalatai fejezték be. Az előadást a Multicultural Magazin riportere fölvette a TV részére.

A Magyar Ház elnöke: NAGY FERENC. Taglétszáma 190 fő. A magyar iskolát v.BENKŐ GYULA egyetemista leányai, ILDIKÓ és MÁRTHA vezetik. Mindketten a Burg Kastl-i (BRD) magyar gimnáziumot végezték.

(v.T.P.F.1984.III.12.)

TORONTO (ONT.) A "Magyar Élet"- "Hungarian Life since 1957 in Toronto", - az alábbiakban emlékezik meg dr. SZALONTAI SÁNDOR g.fhdgy., az MKCsBK torontói csoportja vezetőjének, a B.L. más helyen hírül adott magas kitüntetéséről:

" Magyar siker. A "Birthday Achievement" nevű kanadai szervezet kitüntette dr. SZALONTAI SÁNDOR volt m.kir.csendőrszázadost, (helyesen: főhadnagy). A kitüntetést a torontói Városháza nagytermében adták át.

Az átadó elnök hangsúlyozta: "Dr. SZALONTAI SÁNDOR már 23 éve vezeti a m.kir.csendőrcsoportot Torontóban - ezért érdemelte ki a kitüntetést."

Gratulálunk dr. SZALONTAI SÁNDORNAK! Ez a kitüntetés nemcsak az ő érdemeinek az elismerése, hanem egyúttal a m.kir.Csendőrség elismerése is - kanadai részről. "

CALGARY (Alberta) A Széchenyi Társaság 1984.V.24.-én, 19.30-kor tartotta évi rendes közgyűlését a Kanadai Magyar Kulturközpont tanácstermében. A gyűlést FEKETE TIBOR elnök nyitotta meg. Bejelentette, hogy a Széchenyi Társaság, a Rákóczi Szövetséggel együtt dolgozik egy "Magyar Intézet" felállításán, melynek feladata a jövőbeli magyar események kiértékelése, s az emigrációs magyarság álláspontjának nemzetközileg elismert tudományos szinten való képviselése lenne. Az intézet felállításához egy millió dollár szükséges, mely összeget nem kívánják egy általános gyűjtési akcióból lerakni, hanem inkább vállalati, s kormánytámogatásokat venni igénybe. Az ilyen irányú közös törekvéseket a szövetséges kormány és a torontói egyetem biztatónan fogadta.

FALVI MÁRTON, ügyvezető titkár, "Közgyűlési Tájékoztató"-jában beszámol arról, hogy egyes magyarországi lapok nem a valóságot publikálják, sőt feldícsérnek személyeket, egyesületeket, mert tudják, hogy ez a dícséret a nemzeti emigráció előtt hitelrontás. Nem kétséges, hogy a budapesti kormány szeretné megkaparintani a magyarok verejtékével tető alá hozott tanszéket. Bár ez nekik nem sikerült, de a Helsinki-i kulturcsere egyezmény (Kanada betartja!) olyan szituációt teremtett, melyben egyesek azt következtethették, hogy a Széchenyi Társasága budapesti kormány kezére játszik. Ez határozott tévedés. A Széchenyi Társaság útja és célkitűzése ma is ugyanaz, mint húsz évvel ezelőtt volt.

Utána kiértékeltek a távollevő tagok és támogatóktól beérkezett 96 szavazólapot, s megválasztották 2 év időtartamára az alábbi elnökséget:

Elnök: FEKETE TIBOR
Alelnök: MAGAS ISTVÁN
Pénztáros: KOVÁCS MÁRTON

Társelnök: MÉZES MIKLÓS
Ügyvezető titkár: FALVI MÁRTON

+ + +

V. B E S Z Á M O L Ó K, E M L É K E K, E L B E S Z É L É S E K

DIENES GYULA

EMLÉKEZÉSEK A MÚLTRA

A B.L. 1984/1. számát lapozgatva, v.Radnóczky Antal szkv.m.kir. szds.-nak a 13-15 . oldalon megjelent ünnepi beszéde ragadta meg figyelmemet, ami választ adott nekem a 40 év óta foglalkoztató kérdésre, amit a következőkben kísérek levázolni.

1944 okt.közepe táján, mint egyedüli tiszt, nyomozó alosztályommal, Marosvásárhelyről, gyalog menetben visszavonulóban, Dés környékére érkeztem.Magyar kötelékekkel nem volt kapcsolatunk, mert utánunk, csak az orosz elővéd volt előnyomulóban és mindig a német utóvédek szomszédságában, annak védelme alatt igyekeztünk a hátság felé, változó szerencsével. Híreket magyar részről nem kaphattunk, így felsőbbbségi utasítás-tól is meg voltunk fosztva. Most, hirtelen, az a gyanú ötlött fel bennem, hogy talán feletteseim, már akkor ismerték az újjeländiak felelős-ség nélküli mondását, amit kritikus helyzetben használnak: "She'll be a'right!", amit magyarra átültetve, kb.annyit jelent,hogy: "Ne törődj Vele, nem lesz semmi baja! ", vagy talán "Kutyába nem üt a ménkő"?

Na, de visszatérve az előbbi tárgyra, a mindig bajtársasiasan viselkedő és sokszor segítségünkre siető német egységek, várqtlanul ellenséges és fenyegető magatartást vettek fel velünk szemben, amit hirtelen nem tudtam mire magyarázni. Éreztem, hogy valami történt, ami súlyosan érintette a magyarok és a németek közötti viszonyt, amire hamarosan rámutatott a közelben lévő német egység parancsnoka. Hideg, barátságtalan hangon, rövid gondolkozási időt szabva, nyilatkozatot kért tőlem, hogy velük, vagy ellenük harcolunk. Zavart elképedésemre, kurtán nyilatkozott, hogy a magyar kormány, a románok mintájára kiugrott a katonai szövetség-ből és az oroszokkal alkudozik. Ez a hír meglepett és egy pillanatra belém fojtotta a lélegzetet. A kérdés fogós volt, nem hiszem, hogy ilyen feladat megoldására kiképzést nyertem volna. Töprengésre nem volt időm és éreztem, hogy a természetes ösztön diktálta józan ész dönthet csak, ebben a dilemmában. Döntésem pedig az volt, hogy folytatnom kell a visszavonulást alosztályommal, amit rövidesen közöltem is a német parancsnokkal, hozzátéve, hogy felsőbb parancs hiányában nem változtathatom meg korábbi célkitűzésemet, azt, hogy bevonuljak a Fővárosba.

A német parancsnok kézzsoritással méltányolta elhatározásomat és rögtön fel is kért egy ad hoc feladat teljesítésére, amit néhány óra leforgása alatt teljesítettem is, majd folytattam, bombatámadás közepette félbeszakadt visszavonulásomat. A támadás alatt, három tiszthelyettesem meghalt, hét pedig megsebesült.

Az októberi események körülményei, még a 11 évi börtön-életem alatt is mindig foglalkoztattak és 40 évet kellett arra várnom, hogy erre a homályos, történelmi jelentőségű kérdésre választ kapjak, v.Radnóczky szds. ünnepi beszéde következtében, amiért nagyon hálás vagyok neki.

Beszédében egyébként ismerős névvel találkoztam:v. Fehérváry Pistával,(Muki) fogságom 9.esztendejében találkoztam a váci fegyházban,aki

nagyon bajtársiasan viselkedett és ahol csak tudott, segített. Pista otthonos volt a gomb-üzemben. Kivitte, hogy engem is oda osztottak be, ami nagy könnyebbséget jelentett számomra.

Úgy érzem, hogy itt meg kell említsem G.M. Őrm.bs.-unkat, aki szakcsként működött és leleményességével kidolgozta azt, hogy néha maga is áthozhatta az ételt a konyhából a kisfogházba, a "veszedelmes fasiszták" részére. Ily alkalmakkor vesekötőket is csempészett be. Az ő részéről ez kockázatos dolog volt. Úgy tudom, hogy egyszer már "lebukott" és láncra is verték a gyűjtőfogházban. Az Isten segítse őt is az életben...

+ + +

vitéz NAGY LAJOS

AZ UTOLSÓ BAKONYI BETYÁR KARÁCSONYA

Napok óta esett a hó. A sarvali erdőt tejszínű fehérség öleli körül. Ember, állat szárnyék alá húzódott a Balatonról fújó hideg szél elől. Duda, az öreg csavargó kora reggel indult Tapolcáról, hogy Szentestére bekutyagolhasson Sümegre, ahol a váraljai Ferencesek rendházában ilyenkor meleg étel, egy-két meleg gúnya és a jó Anzelmus pátertől egy-néhány garas is leesett, amiket Urunk Jézusunk születésének örömeire, Grossman Jaksinál torok-öblítőre lehetett átcserélni.

A lókut mellett fáradtan dől neki egy leveleit vesztett bükkfának. Nikotin-sárga bejuszáról benyalta a havat. Szomjas volt, meg éhes is. Nyakát fázósan húzta be, kopott ködmönének szőrét hullajtó gallérjába.

Lépésről-lépésre küzdötte magát előre a térdéig érő hóban, az Öreghegyi szőlők irányába. Ködmöne alatt úgy zihált elvénült tüdeje, mint a keszthelyi vonat, amiről azt rebesgették, hogy: "csak akkor mén, ha tolják." Megállt és a sűrű hóval együtt kapkodta be a levegőt. "Mögvénültem, az ántiját!" -morogta befelé... "de mög ám!" Hirtelen eszébe jutott a múlt, ami eltűnt, mint egy álom és helyében nem maradt semmi, csak ő maga, a vén Duda, teljes vénségében.

Járt ő ezen a vidéken valamikor igenest sokat. Itt, ezen a tájon, ahol most küzködik a hóval, Savanyóval csaptak rá a Stejeri hentz kocsi-sokra, akik borért jöttek Ábrahámhegyre és pénzt hoztak iszákjukban.

Pénzt, pénzt kellett keríteni, mert rossz napok jöttek a sarvali erdőben meghúzódott betyártanyára. Széltében leváltották a pandúrokat, akikkel így, vagy úgy, "neked-is-nekem-is" alapon, ki lehetett jönni, de a helyükbe hozott tollusokkal, hogy a rosseb esne beléjük, nem lehet bótot csinálni. Éjjel, nappal kószálnak, oszt nem teketóriáznak, hanem lúnek. Csöndéreknak hívja őket a nép. Igenest megkeserítették Savanyóék életét, még magát Savanyót is elnyomták, pedig három vármegye pandúrjai úzták, oszt nem tudták megfogni őtet. De Jánosházán, amikor Talabér nagyságos úr akoljából akart egy üstrevaló bárányt elemelni, megfogták. Még arra sem volt ideje, hogy jó estvét kívánjon, már lánc volt a kezén. Tíz esztendőt töltöttem Szamosújváron, - morfondírozott magában, - mert Gubica, az a rihes horvát, Savanyó komája rám-vallott.

Törte a havat és amire kijutott az Öreghegyi dűlő alá a hóvihar is alábbhagyott. Csabrendek felett a hófelhők közötti kis résen előbújt egy csillag. Hirtelen megbálványosodtak reszketeg lábai. Füst, szőlővenyige füstje ütötte meg az orrát. Az egykori erdei ember tapasztalatával, gyorsan megállapította a füst irányát.

Arra fordította fejét és meglátta, hogy Gombár Gyuri bácsi prэшá-

zának ablakán kiszűrődő fény, miképpen küzködik a prэшázra ráfekvő sötétséggel. Dudának éltek rokonai széles Zalában. Ismerte mindenki, a paraszti sorból és egy letűnt világ fenegyerekét, a törvényt is ujjat húzó, urakat abajgató betyárt láttak benne.

Duda, korát meghazudtoló fürgeséggel kúszott át a tuskésdrót kerítésen és furkósbotjával megkocogtatta Gombár bácsi tenyérnyi ablakát.

- Gyűj be, - hangzott belülről egy rekedtes kiáltás.

- Csés jó estvét, Gyuri sógor, - köszöntötte az asztal mellett ülő, vele egyivású vénembert. És, mint aki haza jött, letette magát az egyik üres tapló-székre.

Még csak nem is paroláztak. Minek az ilyesmi, kupec huncutság. Botját két lába közé támasztotta, s kínálás nélkül szájához emelte az asztalon álló boroskanocsót. Ádámcsutkája úgy járt, mint Mesterházy uraság masinájának dugattyúja. Szőrmók arcbőre kiveresedett, a kesze-kusza szőrzet alól. Szemei majd kiugrottak az erőlködéstől, de Duda csak nyelte az italt.

- Oszt ennél-e valamit? - kérdezte az öreg Gombár.

- Ha adol, Sógor valamit, szívesen. - válaszolta Duda.

- Akkor nyúlj fel a gerendára. Találsz ott oldalast, meg cipót. Örzse készítette, de nekem már nem kell, mert két nap óta csömör ül a gyomromban.

Duda levette az oldalast. Zsebéből előkerült bugyli-bicskája és lassan falatozni kezdett.

- Oszt mi szél hozott erre, ebben a csúnya időben?

Duda nem válaszolt a kérdésre azonnal. Elsőbben bajuszáról, majd bicskájáról nyalta le az oldalas ízét. Térdéről felcsipegette a kenyér morzsákat, csak azután szólalt meg.

- Sűmegre igyekeznék, Sógor! Ilyenkor a ferences barátok, ott a vár alatt, éjféli mise után karácsonyi ajándékot osztanak. Gondútam, rám is elkelne egy két alsó gúnya, mivel hogy Dömörnap óta gatyá nélkül ténfergek, oszt az üngöm is elég keshedt.

Az öreg Gombár két könyökére támasztott állal hallgatta Dudát, majd hirtelen elé tolta a csöcsös korsót:

- Igyál, betyár, múlik a nyár! - kínálta.

- Nem iszom, Sógor, nem szeretnék lemaradni az osztásról, oszt Anzelmus, a konyha-barát nem szíveli a későn gyűvöket.

Öreg Gombár nézte az indulásra fészkelődő Dudát, majd, mintha méregből tenné, rákiáltott:

- Maradj veszteg! Üljlél a fenekeden! Gatyá kell, én adok neked, még cihainget is. Kicsit fótosak, de tiszták és használhatod. Én már vagy huszonöt esztendeje nem voltam éjféli misén. Akkor lett Maris, a lányom, szömély. Aratás vót, oszt belecsapott a menykő Bazsó Bertí házába. Nagy szél vót, s mi is megégtünk.... Kellett a pénz... Maris elszegődött Egerszegre, oszt ott elcsavarták a fejít, megesett. Nem gyűtt haza. Világá ment.... Régen vót, akkor is illen hófúvásos karácsony estve vót.... Bizony, huszonöt esztendeje... Előtte mindig eljártam rëndösen az éjféli misére. Úgy szerettem hallani, amikor énekelték, hogy "Mennyből az Angyal, lejött hozzátok, pásztorok", no mög, hogy "Dicsőség, mennyben az Istennek, oszt békösség, fődön az embernek!..."

Kivül megzörgették az ajtót.

- Mönny, oszt nézd meg, ki fia, borja kászkal illen időben.

Duda az ajtó zárját biztosító pecket kihúzta és kinyitotta az aj-

tót és úgy hátra esett, hogy az asztalt az öreg Gombárral együtt a falnak taszította.

Az ajtóban két csendőr állt hóval belepve.

- Jó estét, Gombár gazda,- szólt az egyikük, akinek baloldalt a mel-lén, a hó alól is kilátszott a koronás járőrvezető jelvény.

- Maguknak is, őrsvezető úr! - köszönt vissza az öreg Gombár.- Kerül-jenek már bejjebb, hiszen igen befúj a hó!

- Nem érünk mi arra rá, Gombár gazda, de kéne egy lapát, ha volna itt magának,- kérdezte az ajtóból a járőrvezető.-Gelb Náci, a tapolcai fiak-kerest a Darnai kaptatón befűtta a hó, úgy, hogy se előre, se hátra nem tud mozdulni. Valamiféle asszonynépséget fuvarozna Sümegre.

Az öreg Gombár a sarokból két falapátot hozott elő.

- Nyitrai tótoktól vettem a Dömölki vásárban Nem tapad rá a hó.

Mielőtt a lapátokat a csendőröknek adta volna, leakasztotta a szög-ről irhabőr ködmönét. "Elmegyek szívesen segíteni az uraknak,"-mondta és neki indult az ajtónak.

- Én is mék, Sógor,- szólalt meg a magához tért Duda.

Az útról elhordta a szél a havat, be a városi erdő közzé, csak a kaptató mélyedéseiben űlt meg. Még egy negyed óra sem kellett, hogy a két csendőr s a hátuk megett ziháló öregek elérjék a Sarnai kaptatót, ahol Gelb Náci fogai verték az egyszeregyet. Fecske nevű gebéje pedig úgy űlt a hóban, a hintó rúdja mellett, mint egy nyugalmazott táblabíró nyáron, a szőlő lugasa alatt.

A csendőrök hátukra vették karabélyukat, mint azt a huszárok szok-ták s egyik jobbról, másik balról kezdték elhányni Gelb Náci rozzant hintója kerekei elől a havat.

Duda, az obsitos betyár, a havon kényelmeskedő Fecskével kezdett foglalatatoskodni. Gombárral, nagynehezen, négy lábára tessékelték. Utána Du-da elővette paszúlypipáját. Rágyujtott. Hogy mit tett a pipa dohányába, soha nem tudódott ki. De amikor a pipafüstöt a renyhe Fecske orra alá fújta, az úgy meglódult, hogy a hintót a hajtószárba kapaszkodó Náci-val együtt egyszuszra felhúzta a kapaszkodó hómentes szélére. Ott megállt, mintha oda cövekelték volna.

Amikor a két csendőr feljött a kapaszkodó szélére, az őrsvezető megkérdezte Dudától, hogy mi az ördögöt csinált Náci gebéjével. A kivén-hedt betyár befelé somolyogva, annyit mondott, hogy: "Izé...küs igyekö-zetet lehűtem a rusnya gebéjének fülébe. Oszt még csak azt akarnám monda-ni magiknak, csöndér urak, hogy izé... valamikor nem akadt vóna Zalá-ban olyan pandúr, aki egy hóba rekedt zsidóért odahagyta volna az éjjéli mise utáni kocsonyáját. De magik mások! De ne haraguggyanak meg, Tisza Kálmá-ba béüthetett vóna a mennydörgős ménkű, amikor a bába először meg-firesztette!... "

- Köszönjük a lapátokat, Gombár bácsi...- búcsúztak a csendőrök.

A kopott hintó még kopottabb ernyője alól egy asszony fej bújt elő és elcsukló hangon kérdezte:

- Magi az Idesapám? Én vónék a leánya, Maris!

Csabrendek felett megszakadtak a hófelhők. Kikandikált alóluk a te-le Hold. Sümegen, a váralatti Ferencesek templomának tornyában megzendül-tek a harangok. Hirdették az isteni Kised születését.

Gelb Náci szemei, majd kiestek a csodálkozástól, amikor a két öreg lekapta fejfedőjét és a hintó ernyőjéhez állva, az Amerikából hazajött Mária leányasszonnyal együtt énekelni kezdték, hogy :

" Dicsősség Mennyben az Istennek...
Békesség, Földön az embernek...! "

Másnap, a nagymisén, amikor Anzelmus páter felment a szószékre, Isten csudája, hogy majdnem leesett az elcsodálkozástól, amikor meglátta Dudát, az utolsó bakonyi betyárt, -akinek neve után, szenteste keresztet tett, hogy már meghalt, -az első padban, fehér kesztyűs csendőrök és a városbíró között ülni, fene tarka amerikai gúnyába öltözve, mintha ő jött volna haza Washington hazájából és nem az öreg Gombár, valamikor világgá ment Mária lány.

1984. január elején.

U.I. Aldott emlékü csendőr apám, aki ezt a történetet elmesélte, már régen, igen régen fent portyázza az Égi tereptárgyakat, Jóska fiával, aki a galántai csendőrörsről a recski poklot megjárva, vonult be édes jó apja Égi örsére.

+ + +

GONDA ZSIGMOND ✓
1914 -1984

EGY LOVASCSENDŐR ÉLETÉBŐL

(A közel múltban elhunyt hűséges bajtársunk, a B.L. odaadó támogatójának emlékére közöljük az alábbi részleteket, a B.L. 1972/VII.XII.számában megjelent visszaemlékezéséből.)

1944 okt.havában, a Nagy Magyar Alföldön utólért bennünket a háború... Az időben, Bajor Kálmán alez.úr, kecskeméti osztályparancsnok, a kiűritett szabadszállási lovasörs vezetésével bízott meg, Az oszt.pk.ság is visszavonulóban volt, nyugati irányban a Duna felé.

Egy napon, délben, Mészáros István lovasszakv.bs.-ammal szolgálatba indultunk. Én, egy szép, szürke lipicai kancán ültem, ő pedig, hasonló termetű fekete lován. Könnyű nyergelést rendeltem, a kardokat is az örsön hagytuk. Lovam igen élénk vérmérsékletű állat volt, a szárukba nagyokat rántott. Felvettem az érintkezést, s símán haladtunk a főtér felé. Éppen jött a tábori cső.szakaszpk. főtörm. és közölte, hogy siessék a község háza tanácsstermébe, a vörgy.úr hívat.

Percek alatt elértük a község házát, jt-am átvette a lovamat, én pedig a v.örgy. úr elé pattantam és jelentkeztem, mint szabadszállási öpk. A v.örgy.úr a következő parancsot adta:

- Fiam, az Izsák felől a faluba vezető úton egy német zárt páncélos oszlop áll arccal felénk. A községen kell nekik keresztülvonulni, de nem tudnak, mert ez a néptömeg elállja az utat- közben kimutatott az ablakon, - s nem hajlandók félrevonulni, a németek pedig nem akarnak beléjük gázolni. Maguknak különös képességük van a néptömeg szétozlatására, tehát az a feladata, hogy az embereket parancsolja félre és az utat tegye azonnal szabaddá! "

- Igenis, vezérőrnagy úr! - feleltem, keményen tisztelegtem, villámgyors hátraarccal és kemény kilépéssel távoztam.

Míg a lovamhoz értem, átfutottam emlékezetemben a néptömeg szétozlatására vonatkozó utasításokat a SZUT-ból, s arra is gondoltam, hogy hívatom a hat lovas és hat gyalogos csendőrt. Nem tettem. Átvettem a

lovamat és nyeregbe szálltunk. (Kiképzésünk értelmében, a néptömeg szétesztatása a "kardot ránts" vezényszóval kezdődött, de kardjainkat az örsön hagytuk.)

Gondoltam, értenek magyarul is ezek a jó népek és nem kell erősítés. Igazam lett. A néptömeg felé fordultunk, jól kihúztam magam a nyeregben és a törvény nevében hangosan felszólítottam az embereket, hogy menjenek a piacra és hagyják szabadon az utat. Szavaimat még a legtávolabb állók is jól értették. Egy pillanatra halálos csend lett, azonban nem mozdult senki!

A csendet, egy mély hang törte meg, úgy négy lóhossznyi távolságra előttem: " Könnyű maguknak ott a ló hátán, de bennünket elbolondítottak, kiűztek az otthonunkból, melyért egy életen át dolgoztunk. Azt dobolták ki, hogy csak egy pár napra kell eljőjjünk, míg az új csodafegyvereket használják, azután visszamehetünk. Most látjuk, hogy a németek is, a magyar csapatok is menekülnek, mi innen egy lépést nem megyünk tovább! Verjék vissza az oroszokat, hogy haza mehessünk!"

Valahogy, csak eddig volt ideje mondania, de részben igaza volt.

Nem volt időnk megnyugtató szavakat válaszolni, néhány km.-re a front mögött, különben is lovam nyugtalankodott. Lábszáraimat egyenlően szürkém oldalához szorítottam, a hang irányába fordítottam, szarát adtam, lovam két hátulsó lábára állt és egy erőteljes ugrással a tömeg közepében termett, kb.ott, ahol az atyafi beszélt. Lovam nyugtalansága a tetőfokon járt, körbe forogtam. A nép pedig rémülten, de hangtalanul, olyan gyorsan tolt le magát az útról, ahogy csak lehetett!

Nem éreztem, hogy lovam bárkinek a lábára lépett volna, de lényeg az, hogy fél perc alatt lesodorta magát a néhány ezer főnyi tömeg az útról. s az szabaddá vált. Ott álltunk ketten az út közepén, a községháza előtt. Az ablakból a vörögy.úr végignézte a jelenetet, a fejét csóválva mosolygott örömeiben.

Mégegyszer felszólítottam, hogy maradjanak a piacon, s az árkon senki se jöjjön át. Jobbra tekintettem és megláttam a német páncélos oszlopot az út jobb-oldalán. Intettem az élen járó pk.-nak, hogy indulhatnak. Az oszlop motort indított és megmozdult. A német pk.előtt keményen tisztelegtem, a nehéz páncélosok elhúztak előttünk, a német parancsnok tiszteletadást vezényelt, a fiatal német katonák egyenest a szemünkbe tekintettek. Vagy 10 perc után elmentek a német páncélosok. Odaszóltam a tömegnek, hogy máskor se állják el az utat, hisz soha sem lehet tudni, hogy a harcos egységek hová mennek, hová csoportosítják őket. A katona sohasem menekül, hanem parancsot teljesít. Lehet, hogy két nap múlva visszajönnek.

A tömeg harag nélkül maradt, mi pedig folytattuk eredeti szolgálatainkat.

Másnap, a tábori cső.főtörm. szokatlanul barátságosan üdvözölt, nyomatékosan jelentette ki, hogy ezután előre tiszteleg, ha lovascsendőrt lát. Mondotta, hogy ők előtte megpróbálták, de nem tudták a tömeget elmozdítani az útról. A v.örgy.úr különösen szívébe zárta most a magyar lovascsendőrt!

Rég volt, 28 éve már, az emlékek élnek még, csak a nevek mosódnak el lassan...

+ + +

Kivonat GONDA ZSIGMOND bs.-unk 1981.XII.18.-án kelt, a B.L.-hez címzett leveléből:

"... A B.L.1981.X.31.-én kelt 2.szám 46.oldalán közétett "Vég-szó"-hoz itt pár szóban hozzászólok: Nem tudok röviden megfelelő szavakat találni, hogy érzéseimet kifejezzem. A B.L.-lel kapcsolatosan, olyan bs.-ak, akik több szóbősséggel rendelkeznek, sok szépet és jót leírtak. Azok mindent elmondtak. Csak ismétlésekbe bocsájtkoznék.

Én, csak azt mondom, hogy olyan volt, mint a jó bor. Ahogy örege-
dett, úgy javult.

Ez fáj a legjobban, hogy mikor elérte azt a magasságot, minden te-
kintetben, hogy így már mehetne tovább, akkor szakad félbe.

A Sors, neki is hasonló életet adott a csendőrséggel kapcsolatban,
mint nekem. Amikor elértem az őrm.-i rf.-ot, BAJOR KÁLMÁN alez.oszt.pk.
uram őrsparancsnok helyettesi beosztásba helyezett. Megkaptam a nőszülé-
si engedélyemet. Minden úgy nézett ki, hogy meg van a gyümölcse annak,
amiért addig szorgalmasan küzdöttem. Már, csak élvezni kellett volna.

Rajtunk kívülről okok miatt, jött a kegyetlen vég.

Ezideig bíztam abban, hogy, ha önként jelentkező nem lesz, akkor
megújítja kötelezőjét. Annak semmi külső akadályja nem lett volna..."

..... Mi megújítottuk a kötelezőnket... csak azt sajnáljuk, hogy
Gonda Zsigmond, jó bajtársunk, már nem sokáig élvezhette. (Szerk.)

+ + +

dr. ANDRÉ LÁSZLÓ

CSENDŐR FELADAT ?

A Csendőrség Tiszti Tanfolyam -ára, a pályázókat alaposan megszűr-
ték és ennek s szűrésnek utolsó mozzanata, a Csendőrség Felügyelőjénél
való jelentkezésből állt. A Felügyelő, abban az időben, v. NEMEREY MÁR-
TON, altbgy. volt. A jelentkezés a Böszörményi úti laktányában zajlott
le. A bemutatkozást nagy izgalom előzte meg, mert, talán ezen múltott,
hogy én is tagja leszek-e a M.Kir.Csendőrségnek?!

A jelentkezéskor igyekeztem határozott magatartást tanúsítani, ahogy az
egy 24 éves hadapród őrm.-tól kitelt. Pár személyes kérdés után, felállt,
szigorúan a szemembe nézve megkérdezte, hogy tudom-e, hogy miből áll a
csendőrségi szolgálat? Tudom-e, hogy a csendőrnek, esőben, hóban, sár-
ban és minden körülmény lözött, rendületlenül kell a szolgálatot ellát-
ni? ! (Akkor még nem ismertem a hármás jelmondatunkat: híven, becsület-
tel, vitézül!) Természetesen, jelentettem, hogy ezzel tisztában vagyok
és akár csendőr, akár katonai vonatkozásban igyekezni fogok, csendőr
tiszthez méltóan és az útasítások és szabályzatok betartása mellett, a
legjobb tudásom szerint eljárni.

Úgy láttam, hogy a válaszomat kielégítőnek találta, a kihallgatást
befejezettnek tekintve, elbocsájtott.

Pár hét múlva, másik 19 pályázó hdp.őrm.bs.-ammal, a Böszörményi
úti laktányában, a cső.tiszti tanfolyamot megelőző katonai tanfolyamra
jelentkeztünk.

A fenti kihallgatással kapcsolatban, az akkor elhangzottakra emlé-
kezve, szeretnék egy kis epizódot elmondani, ami nem egészen számított
csendőr feladatnak.

A háború utolsó évében, 1944 októberében, a Galánta-i Cső.zlj.pán-
célos század-nál, mint fhgy.,rangidős alantos tiszti minőségben és egy-
ben a páncél-gépkocsi szk.pk.-ként szolgáltam. A zászlóalj, összes egy-

ségeivel, az akkor üres Honvéd Ludovika Akadémia területén nyert elhelyezést, a páncélos század pedig, az ugyancsak üres lóistállók térségében rendezte be szálláskörletét.

A zlj. gyalogos részei, különleges feladatot teljesítettek a Főváros területén, mi pedig a páncélos járművek karbantartásával és kiképzéssel foglalkoztunk.

Október 16.-án, a napos tizedes jelenti, hogy a most vett telefon értesítés szerint, azonnal jelentkeznem kell a zászlóaljpság-on. Körülbelül 10 percig tartott, amíg a század körletből, az Akadémia törzsépületében lévő zlj.pára értem.

Itt, HORVÁTH ÁRPÁD szds. segédtiszt, azonnal bevezetett a zlj.pk., PÉTERFFY JENŐ ezds. irodájába.

Az egyébként nyugodt természetű parancsnokom, szokatlanul idegesnek látszott. Jelentkezésem után, a következő parancsot adta: "Azonnal riadóztass 2 páncélgépkocsit, lőszer kiszabattal és gyorsított menetben érd el az Eskü tér 6-ik számú házat, ahol a GESTAPO fogva tartja, ifj. HORTHY MIKLÓST, a KORMÁNYZÓ ÚR idősebb fiát. Feladatod, kiszabadítani ifj.Horthy Miklóst a németek fogságából. Végeztem! "

A parancs elhangzása után, vártam, hogy valami, néven nevezendő ki-segítő útasítást kapok, tekintettel a politikai természetű feladatra. Miután ez nem történt meg, kértem a parancsnoktól irányelveket, hogy a várható eseményeket, a helyszínen mérlegelni és megítélni tudjam.

Erre, a hivatalos hangot, atyaira változtatta és közölte: "Laci fiam, sajnos nem tudok többet én sem mondani a dologról, a parancsot, közvetlenül a Kabinet Irodától kaptam és azt, most neked továbbítom. Sok szerencsét! "

Tisztelegtem, s a parancsnokságot elhagyva, visszasiettem a század körletbe, ahol két Csaba páncélgépkocsit riadóztattam, teljes lőszer kiszabattal, én, magamhoz vettem a "Király" géppisztolyomat és máris kihúztunk az Akadémia Orczy úti oldal-kapuján.

Az üllői úton haladtunk a Duna felé, a forgalom által megengedett sebességgel

A kocsiban próbáltam rendezni gondolataimat és megállapítottam magamban, hogy a kapott feladat nem egy, karhatalmi, vagy felderítő páncélgépkocsi szakasz, hanem egy gyalogos roham szakasz feladata kellene legyen. Kérdéses, hogy mit fogok tudni elérni, a 8,hiányosan és nem az adott körülményekhez felszerelt csendőr és próbacsendőreimmel. De nem töprengtem tovább, elhatároztam, hogy a gyöngye kilátásaim ellenére, a parancsot teljesíteni fogom, az adott körülmények szerint.

Körülbelül másfél órával később, a parancs vételétől számítva,leértünk az Eskü tér sarkához. Azonnal láttam, hogy a tér és környéke le van zárva, a Honvédség alakulatai által. Rögtön jelentkeztem a Honvéd karhatalmi erők pk.-ánál, VASKA ISTVÁN gépkocsizó gyalogos ezds.-nél.

Tőle a következő tájékoztatást kaptam: "A németek tudomást szereztek arról, hogy ifj.Horthy Miklós megbeszéléseket folytat Tito megbízottaival az Eskü tér 6.sz.házban.Okt.16.-án a GESTAPO, még a korareggleli órákban megszállta az épületet és ifj.Horthy Miklóst letartóztatta. Amikor ezt hírül vitték a Kormányzó Úrnak, azonnal intézkedett, és egy megerősített testőr szakaszt küldött ki, fia kiszabadítására. A túlsúlyban lévő németek visszaverték a testőrök kiszabadítási kísérletét,akik közül néhányan életüket is veszítették a GESTAPO elleni rövid tűzharcban. A testőrök leküzdése után, a németek, ifj.Horthy Miklóst szőnyegbe gön-

gyölve, az épületet elhagyták és ismeretlen helyre távoztak."

Eddig tartott VASKA ezds.úr tájékoztatója, aki szintén, már az események után érkezett a helyszínre.

További parancsot kértem és, mivel semmiféle katonai műveletre nem volt már szükség, a tér É.-i és D.-i sarkán, készenléti állásba rendelt a páncélgépkocsikkal, várjak a további parancsra.

Körülbelül még két órát töltöttünk az Eskü téren, amikor az egyik bérház ablakába kitett rádióból, értesültünk, hogy a Kormányzó Úr, a harcok azonnali beszüntetését rendelte el, és fegyverszünetet kért az oroszoktól.

A hír hallatára azonnali bevonulást rendeltem el. A Ludovikán, a zászlóalj, már, mint a megbolygatott méhkas nyüzsgött. PÉTERFFY szds.úr, tiszti gyűlést hívott össze, a gyűlésen, a tisztikar javasolta a zlj.pk.-nak, hogy azonnal ürítse ki a zlj. az Akadémiát és vonuljon át Budára, ahol hatásosabban képes védekezni az ellenség támadásával szemben.

Ez megtörtént és a menetoszlopok elindultak a Horthy híd irányába.

Amikor a zöm elérte a pesti hídfőt, egy tiszti futár, a Honvédelmi Minisztériumból leállította a mozgásban lévő zlj.-at és visszairányította a parancs szerint a Ludovika Akadémiára.

A hír szerint, új kormány alakult és az ország tovább folytatja a harcot.

Ez lett volna az én különleges feladatom, amit, a közrejátszott körülmények következtében nem voltam képes végrehajtani.

Sokszor eszembe jut azóta, hogy, mi történt volna, ha én érkeztem volna elsőnek a helyszínre?

No, de ezt már Bajtársaim fantáziájára bízom.

"Híven, Becsülettel, Vitézül!"

+ + +

DOMOKOS SÁNDOR

A " KONYAK " .

Furcsa dolog a katonaelet. Rengeteg egészséges, férfias kalandot rejteget a fiatalember számára, aki erre szánja a fejét.

Ugyanakkor azonban. sok nehéz pillanatot is tartogat annak, akit a sors szeszélye olyan felettes alá rendel, akinek egyetlen célja, hogy mind azt a nehézséget, amin ő átment a katonaelet folyamán, kamatos kamattal adja tovább az őt követő ifjabb nemzedéknek.

Engem, a sors szeszélye, fiatal hadnagy koromban, ilyen előljáróval áldott meg. Nevet nem említek, csak azt hozom fel példának, hogy, mikor avatásom után, 1942-ben a vadonatúj hadnagy-öltönyömben, melynek arany súlytásain még ott sugárzott a "tojáshéj" sárgasága, - beállítottam a 9.- gyalogezred irodájában szolgálatom megkezdésének jelentésére, egy tartalékos zászlós is ott állt, kihallgatásra készen. Kölcsönös bemutatkozás után kiderült, hogy őt fogom felváltani.

- Én, öregem, hál Istennek, megszabadultam ennek a...- és itt egy nyomdafestéket nem tűrő jelzöt tűzött jövőző századparancsnokom neve elé, - karmaiból. Madarat lehetne fogatni velem!...

- És hová vagy áthelyezve? - érdeklődtem én, naív kíváncsisággal.

- A frontra, öregem, a frontra! Tőle, csak így lehetett megszabadulnom.

Nagyon elgondolkoztam jövőm alakulása felett, egy olyan előljáró keze alatt, akitől ilyen "kitörő örömmel" szabadulnak meg beosztottjai.

Néhány nap szolgálat meggyőződött arról, hogy a zászlós nem túlzott. Századparancsnokom egy magános vadkan volt, aki mindig dülva-fúlva és lángot okádva járta a körleteket és mindenben kifogást talált. Még a géppuskás lovakat is megfenyegette, vezetőikkel együtt, ha azok vigyázzban megmozdultak.

Szerencsémre, ennél a zászlóaljnál szolgált, egy nálam egy évvel idősebb Ludovika-elsős barátom, Győző, aki a második gyalogszázad pk.-a volt és akit a Lasérol (értsd Ludovika Akadémia) jól ismertem. Ő ugyan fiatalabb volt az én századparancsnokomnál, de, mivel ő is ugyanabban a beosztásban szolgált, így független volt tőle.

Mikor keserveimet elsírtam neki bizalmasan, ő csak nevetett.

- Egyet se búsulj! Le fogom én őt úgy égetni, itt, a tiszti étkezdében, a többiek előtt, hogy azt mindenki emlegetni fogja.

- Na, erre kíváncsi vagyok,- mondtam kételkedően.

A barátom, csak az alkalomra várt. Néhány nap múlva, mikor egy megbeszélő-gyakorlat után minden tiszt, a zászlóaljparancsnokkal az élen együtt ebédelt az étkezdében, Győző a Harcászati Szabályzatra terelte a szót, tudva, hogy az én "kínzó", arra a legbüszkébb, hogy azt elől-ről-hátra, betűről-betűre tudja.

- Vannak még magasabb rendfokozatú tisztek is,- vetette ki barátom a horgot,- akik még a legelemibb harcászati szabályzati elvekkel is hadilábon állnak. Nem is csoda, hiszen, mióta elhagyták az Akadémiát, ki sem nyitották a Harcászati Szabályzatot.

- Azok inkább a mostani sárgahajtókás ficsúrokból átvedlett fiatal tisztekből kerülnek ki. Ők azok, akik csak kardbojtot fitogtatva, korzózni szeretnek inkább, mint a harcászati elvekkel foglalkozni!-dörgött vissza a századparancsnokom.

- Na, nem kell elvetni a súlykot. Senki sem tudja a H.Sz.-t kívülről.

- Tőlem ugyan nem tudsz olyat kérdezni, amit én ne tudnék!- kötötte az ebet a karóhoz a százados.

- Vigyázz, mert szavadon foglak!

Most már, az én századosom, úgy belemelegedett, hogy nem tűrhette, hogy egy "kölyök" fölibe kerekedjen.

- Az alezredek úr a tanum, hogy fizetek száz pengőt is, ha te többet tudsz a H.Sz.-ből, mint én.- dörögte barátom felé kihívóan.

- Hát, ha nem is száz pengőbe, de egy üveg finom konyakba áll a fogadás, - vette fel a felédobott kesztyűt Győző,- És, ha már a konyaknál tartunk, mondjad meg, százados uram, hogy ez a szó hol szerepel a Harcászati Szabályzatban?

- Mi? A konyak?

- Igen.

- Ilyen szó nincs is a Harcászati Szabályzatban. Még rumos fekete sincs, nemhogy konyak!

- De bizony, az benne van!- erősködött Győző.

- Megduplázom a fogadást, ha bebizonyítod!

- Hát itt van-e! Itt, a 362-ik oldalon, pont az első szó! - Ezzel diadalmasan a százados elé toltta, a már elkészített H.Sz.-t.

Erre bizony, még az "öreg"ezredekünk, (aki akkor, vagy tíz évvel volt fiatalabb, mint én vagyok most) az orrára csíptette szemüvegét, mert maga sem hitte, hogy a H.Sz.-ben konyakról legyen szó.

De bizony, az ott éktelenkedett. A századosom egyszerre ki kellett gombolja a kravátliát, úgy belevörösödött a szégyenbe... mert bizony a 362-ik oldal első szava ott díszelgett "konyak". Csak most jutott eszébe, hogy visszalapozva az előző lapra, az egész mondatot végigolvassa, mely így szólt: " A harcjárőrök legyenek éberek és mozgé- (és itt fordítani kellett a 362-ik lapra a folytatásért) "konyak".

Úgy csapta le a H.Sz.-t a százados, mintha sütötte volna a kezét.
De nem volt mit tenni. A tiszti társaság harsány nevetése közben, meg
kellett rendelnie a két üveg konyakot.

Nem vagyok ivós ember,de akkor még én is ittam a konyakból...bosszúból.

+ + +

vitéz THASSY-PLÁVENSZKY FERENC

OLVADÁS - HERVADÁS

Sörényes fekete felhők suhannak az égen
s égi testeket nyelnek el merészen,
Mint háborgó háborús lelkek, ha életre kelnek
Szomorú síruk gyászos éjéből...
Pergő forgószél, örvénylő orkán
Rohanja meg szívemet mogorván,
mert keserű magányom éjje oly hideg.
Nézem nemzetem sorsát
sámáni szemekkel - Jövőben mit lát?
Látom, mint az alvilági lelkek,
Mindennel, mi Szent, harcra kelnek;
S vörösbe oltottan üszkösödik az élet!
Gyalázatba torzul a lélek;
s az IGAZSÁG is, már sárba tiporva!
A múlt emléke dübörög köröttem
s rohan a végzet felé a Föld!
- S én, tehetetlen, mit tegyek?
Hisz saját vérem hajtásiból
is kiszáradt az ősi hit...
gyökerét rágja a rothadás férgé.
Hajtásimból idegen hangok szólnak,
csak bennem él még ősi lobbanás,
Magamba' dúdoló a hősi dalt
Az ősről; Ők nem értik szavam
testükben már idegen vér pezsdül.
Így maradtam én árván, egymagam.
Révedezve nézem a beolvadásuk
az új talajba, mely nekem hideg.
Ők, nem értik már a Múzsám szavát sem
s az ősi táncra nem rezdül ideg!
Még pislog itt-ott, remény kis lángja,
mit halvány remények óhaja teremtett.
Felhangzik még a kopott, régi szólam
" Csak nyelvében maradhat fönna a Nemzet!"
De ez, csak szó; kongat a nagy világba
de mellükön nem virít kokárda.
S az élet útján egyedül,-álmomat mormolva
kocogok tovább - s dúdoló rendületlenül:
" HAZÁMBA VÁGYOM,DUNA,TISZA PARTJA VÁR
SZEBB OTT AZ ÁLOM, SZEBBEN DALOL A MADÁR!"

+ + +

VI. A M Ű Z E U M H Í R E I

v.KÖVENDY KÁROLY szds.MKCSBK múzeumőr és levéltáros, 1984.V.4.-én, és VI.6.-án küldött beszámolót a múzeum átköltöztetésével és átadásával kapcsolatban, az alábbiak szerint:

"... A Toronto-i Kanadai Magyar Kulturközpont főtitkára, KOVÁCS ISTVÁN, okl.mérnök, igen jó kormánykapcsolatai révén 40,800.-dollár összeget járt ki a Múzeum javára. A pénzt máj.7.-ére ígérték és akkor kezdődik az átalakítási és minden egyéb kapcsolatos munka.

A terveket FEKETE LÁSZLÓ, építészmérnök, néhai PÁLFY SÁNDOR cső. alez.veje csinálja meg szakszerűen. Előbb megnéztük a Royal Ontario Museum-ot, a Military Institute-t, a szekrények, világítás dolgait.

A KMSz közgyűlésén jelen voltam, dr. SZALONTAI SÁNDOR, g.fhdgy., helybeli MKCSBK csoportvezető és JAKAB IVÁN bs.-akkal együtt. Fel is szólaltam, dr. NAGY GYÖRGY elnök beszéde után. A múzeumot fölényes többség szavazta meg tavaly is és most is. KOVÁCS ISTVÁN, főtitkár, annak idején a tartományi segély iránti kérelmét, a Toronto-i működési engedély (charter) alapján pályázta meg, így a szerződés és leltárban a MKCSBK Múzeum neve, magyarul:

Torontoi MKCSBK Katonai Múzeum

angolul: Hungarian MKCSBK Military Museum of Toronto.

A múzeumi anyagot a Kulturközpont megőrzésre veszi át. Gondozásra, karbantartásra nem lehet őket kötelezni a szerződésben. Ezt a Múzeumi Bizottságnak kell elvégeznie. Elnök: v.KÖVENDY KÁROLY szds.; Elnökhelyettes: KOVÁCS ISTVÁN, a Kulturközpont főtitkára; Titkár: GALLÓ ISTVÁN cserkésztsízt (hegyivadász hdp.őrm.); Tagok: dr. SZALONTAI SÁNDOR, JAKAB IVÁN, v.MÁTÉ KÁROLY.

A múzeumi anyag tulajdonosa az MKCSBK marad. Jön hozzá a szabadságharcos és repülő múzeum is, ez független.

Végleges rendeltetési helyét, a szabad és független Magyarország kormánya határozza meg, s szállíttatja oda. Ha "Budapesti Csenedőrmúzeum" nem lenne, akkor, minden valószínűség szerint a budai Hadimúzeum.

A Kulturközpont érdekében, s talán a mienkért is, a Múzeum bejárata felett a felírat a következő lesz: Magyar Katonai és Történelmi Múzeum. A Múzeum, hétfő kivételével mindennap 9-től záróráig (21-22 óra) lesz nyitva. A bejárati pultnál ülő ügyeletes és a háznagy hallanak mindent, így a betörés lehetetlen. Zárás után pedig biztonságban van. A beton falakon nem lehet átbújni.

A könyvtár, s velük a szolgálati könyveink, egyelőre maradnak itt és marad az eszmei laktanya is. A Múzeum terveinél mindig lehetnek késlekedések, időeltolódások. Pl. az idén ősszel még nem lesz meg.

+ + +

MEGJEGYZÉS

Az Ontario-i tartományi nyilvántartásban az MKCSBK Toronto-i csoport 1962.IX.27.-től : Royal Hungarian Gendarmerie Veterans' Benevolent Association néven van bejegyezve- úgy hiszem, ma is.

" A múzeumi anyag tulajdonosa az MKCSBK marad." Ez azt jelenti, hogy a tulajdonjogban változás nem lesz. Így az MKCSBK szerződő fél lesz a szerződésben.

JAVASLOM:

hogy az MKCsBK Központ bérelje ki - névlegesen - a kijelölt helyiséget, mondjuk 25 évre, évi 1.- dollárért, mely bérösszeg évente, előre fizetendő. Így, a Kulturközponttal kötendő megegyezés, kétoldali jogügylet formájában, jogilag is megállja a helyét.

Az átvevőnek kötelezettséget kell vállalnia a teljes múzeumi anyag átvételére, hűséges megőrzésére és szakszerű kiállítására. Az anyag gondozása és karbantartása, a múzeumőr vezetése alatt álló Múzeumi Bizottság feladata lesz.

Az MKCsBK múzeumőr és a két meghatalmazott bajtárs felügyeleti hatáskörét a szerződésbe föl kell venni.

A múzeum neve a szerződésben, a leltárban, a kiállítási teremben és annak bejárata fölött Közösségünk nevének föltüntetését azonos formában, - legalább is a kezdőbetűkkel, - szükségesnek tartjuk az alábbi formában; magyarul: Torontói MKCsBK Múzeum; angolul: Hungarian MKCsBK Military Museum of Toronto.

Ha mi már nem is fogunk élni 25 év múlva, legalább a nevünk legyen megörökítve és a látogatók olvashassák, hogy az eredeti múzeumot kik alapították. Egyébként meggyőződésem, hogy önérzetes volt csendőr nem fog beleegyezni nevünk elsikkasztásába.

Megfelelő biztosíték kidolgozását és felvételét kérem, arra az esetre, ha a torontói Magyar Kanadai Kulturközpont megszűnne, felszámolnák, avagy annak vezetése a jelenlegi hazafias érzésű vezetőséggel ellentétes felfogású irányzat kezébe kerülne.

Ez a biztosíték terjeszkedjék ki arra is, hogy a múzeumi anyag nem adható ki a jelenlegi budapesti és hasonló felfogású következő kormányok hivatalos, vagy magánügynökeinek.

A bajtársak egyhangú kívánsága szerint, a múzeumi anyag végleges elhelyezése, a budapesti Csenedő Múzeum, amikor és, ha Magyarország a jelenlegi szovjet-orosz megszállás alól szabadul, s a független, szabad és önálló magyar kormány az anyagot óhajtja és hazaszállíttatja, ha akarja, saját költségén.

Ha 25 év alatt a magyar helyzetben politikai változás nem következik be, akkor az MKCsBK akkori központja, vagy, ha az akkor nem létezik, a torontói MKCsBK csoport tagjai határozzanak a jelen szerződés szellemében a múzeumi anyag további biztonságos megőrzése érdekében.

Javaslom a szerződéseket angol és magyar nyelven elkészíteni, melyeknek mindkét példánya kerüljön aláírásra, a szerződő felek meghatalmazottjai által. Kívánatosnak tartom, hogy a múzeumőr, a szerződések összeállításához, általa választott, független ügyvéd segítségét vegye igénybe.

Ezen újabb szempontok lefektetésének célja, hogy a bajtársak által összegyűjtött és adományozott értékes múzeumi anyag megtartását közös erőnk, tudásunk és gondosságunkkal biztosítsuk.

A múzeumőrt kértem, hogy ezen cél érdekében kövessen el mindent, amihez törvényes alap rendelkezésére áll.

Calgary, 1984 augusztus 9.

Dr.Kiss Gyula s.k.
Központi Vezető

v. KÖVENDY KÁROLY, Etobicoke, (ONT.) 1984.VIII.15... "A Magyar Ház Kulturközpontban (KMKK) a munkálatok, végre megindultak, s jól haladnak. A terveket Fekete László okl.építészmérnök, (Néhai Pálffy Sándor cső.al- ezredes veje) csinálta kiválóan. A múzeumi termet és a mellette lévő két folyosót a Vezetőség a Múzeum céljaira utalta ki véglegesen, tehát sürgősen azt kibérelni.

A KMKK befogadja a Múzeumot, de azért felelősséget vállalni nem tud, mert éjjel senki sincs az épületben. Erős záruk és riasztó csengők segítenek.

Nem ismered Torontót. Ha a bejárat felett az lenne, amit Te óhajtasz, egyesek azonnal megfúrnák és tönkretennék sajtóval, TV-vel a KMKK-t. a felírat, vagy egyszerűen "Múzeum", vagy "Katonai és Történelmi Múzeum" lesz és ebbe beletartozik a csendőrananyag is.... A biztosítékok a jövőre a lehetőségek szerint fognak megoldódni.

Világos, hogy a magyarországi kommunista kormány kiküldöttei, ügynökeinek semmi sem adható ki. Jelenlegi szabály, hogy ilyen emberek nem léphetnek be a KMKK-ba.

Ugyancsak világos, hogy, ha majd a szabad magyar kormány igényt tart az anyagra, magyar államköltségen hazavihetik. A honvédelem a Hadimúzeumba, a csendőrananyag a felállítandó Csenedő Múzeumba.

Hol lesz 25 év múlva a torontói csenedőrcsoport? Mind a temetőben.

A szerződés és a leltár kész. Végleges szerződést nem tudunk csinálni, mert Toronto július-augusztusban, szept.közepéig nedves, forró, meleg, s a város halott, mindenki vakációzik. Így, nem tudunk összeülni. JAKAB IVÁN cottage-jában hűsöl, SZALONTAI pedig, három rokonát hozatta ki Magyarországról, őket hordozza-

Nem tudom, ki csinálja az angol fordítást, azt hiszem, Ivánra bízom. Óhajod szerint, az elkészült példányok egyikét Neked küldöm el, s mi, csak azután írjuk alá.

Tekintettel, hogy kinyíródtam, kérlek, bízz bennünk, kik itt élünk, mi ismerjük a helyi viszonyokat.

Jól ismerlek, precíz és pontos ember vagy, de a szerződést augusztus 31.-ig lehetetlen elkészíteni. S a MKKK vezetősége is beleszólhat..."

+ + +

SZABOLCSI R. BÉLA

TÉVEDESEK ÉS JAVASLATOK.

Tucson, AZ., USA 1984.VII.25.

Az MKCSBK Vezetője, 1983.III.3.-án körlevelet küldött szét a csop. vezetőknek, melyben a Torontóban elhelyezett Csenedő Múzeum jövőjére vonatkozó állástfoglalást kért. A beérkezett válaszok eredményét a B.L. 1983.X.31-iki 1983/2. száma közli. Eszerint a bajtársak: 1. az összegyűjtött anyagot egyöntetűen az MKCSBK tulajdonának nyilvánították; 2. az emlékek elhelyezését írásos szerződéssel kívánják biztosítani és 3. egyhangúlag azt határozták, hogy a magyar fővárosban "Budapesti Csenedő Múzeum" néven kapja meg végleges elhelyezését.

Ezzel kapcsolatban v.KÖVENDY KÁROLY szkv.m.kir.cső.szds.múzeumőr, 1983.VI.15.-én kelt levelében (lásd a B.L.fent megnevezett számát) elismeri, hogy a "csenedő anyagról a múzeumőrrel egyetértésben, az MKCSBK tagsága határoz."

A kérdés itt az, ki dönt ellentétes vélemény esetében: a bajtársak egyhangú határozata, vagy a múzeumőr?

A B.L. 1983/2. számában, a múzeumőr a múzeumot, már a "M.Kir.Fegyveres Erők Múzeum"-ának nevezi. A legújabb hírek szerint azonban "Torontoi MKCsBK Katonai Múzeum" lesz.

TÉVEDÉSEK.

A Múzeum nem torontoi, mert annak anyagát főképpen csendőrök adták össze Nyugat különböző országaiból. A helytelenül használt kifejezést, -mert az később vitára adhat okot,- "a Torontóban ideiglenesen elhelyezett"-re lehetne átjavítani.

A Múzeum nem katonai, mert az önkéntesen odaajándékozott tárgy a Csendőr Múzeumba való befogadás tényével, annak tulajdonába került. A Csendőrségen kívülálló emléktárgyainak hovátartozásáról valaki vitát kezdhet, de a csendőrök által alapított és fenntartott múzeum katonai voltának bizonyítására semmiféle jogi alap nincs.

Az új név a csendőrök szerzett jogainak elvesztését jelentheti, mivel ezek kihalásával az utókor elfelejti az MKCsBK rövidítés értelmét, így azt elhagyva, a Múzeum és Könyvtár csupán katonáivá válik.

JAVASLATOK.

1./ A Múzeumban elhelyezett katonai, vitézi és egyéb emléktárgyakból alakuljon egy független Katonai Múzeum. A csendőrségi rész maradjon meg "Csendőr Múzeum és Könyvtár"-nak. A kettő, még a torontói Magyar Házban való elhelyezés esetén is - szépen megférhet egymás mellett, csak egy kis bajtársiasság kell hozzá.

2./ Az MKCsBK vezetője, a szétválasztott Múzeum és Könyvtárból, létesítsen egy hivatalosan bejegyzett intézmény (non profit corporation), a Cleveland-i Árpád Akadémia mintájára "Magyar Csendőrök Akadémiája", (Academy of Hungarian Gendarmes) néven. Igazgatóságában a cső.csoportok és cső.leszármazottak, a megfelelő arányban legyenek képviselve anélkül, hogy valamelyik csoport többséget alkosson. Azután az Igazgatóság kösse meg a szerződést a Toronto-i Magyar Házzal, a már bejegyzett csendőr-intézmény ideiglenes elhelyezésére. A corporation-t, bármelyik csendőr-barát ügyvéd könnyen bejegyeztetheti.

FELADATA.

- a./ A Múzeum és Könyvtár fenntartása és bővítése.
- b./ A külföldi módszerek tanulmányozásával a bűncselekmény megelőzési módjainak kutatása és fejlesztése.
- c./ közbiztonsági tárgyú szakkönyvek és folyóiratok, B.L., F.B.H.stb. kiadása.

ANYAGI FEDEZET

Adományok, örökségek, könyvkiadások, kutatások és kormánytámogatás.

VÉGSZÓ.

Ez az Akadémia, valamikor hazakerülhetne Budapestre, ott folytathatná működését, a közbiztonsági testületek állandó fejlesztése és a lakosság jogainak védelme érdekében.

+ + +

Vettem: Calgary, 1984. augusztus 9.-én

Az átadással kapcsolatos események már folyamatban vannak.

+ + +
- 36 -

(Közp.Vezető)

VII. K Ö N Y V I S M E R T E T É S

" EGY HONVÉDTISZT VISSZAEMLEKEZÉSEI." Korkép a XX. századból.
írta: KOLTAI JENŐ, volt m.kir.vk.őrnagy. Megjelent a szerző saját kiadásában. Készítette a Corvin Publishing Ltd., Calgary, Alberta, Kanada, képekkel, térképekkel, 712 oldalon, puha kötésben. Ára:28.-Cdn.dollár.

A szerző azt tűzte ki céljául, hogy az idők jellegzetességeit, saját élete eseményein és tapasztalatain keresztül örökítse meg. Ehhez rendelkezésére állott, néhány értékes okmány, korabeli fényképek, sok naplójegyzet és még több emlék. A m.kir.Honvédség, a Világháború végével 76 évre tekinthetett vissza. Így, nemsokára kihalnak még azok is, akik ebben az időben a haza érdekében munkálkodtak, harcoltak.

A szerző 17 és fél évet szolgált a Honvédség kötelékében. Ezalatt kerékpáros szakpk.,hadnagyból a hadosztály vezérkari főnöki beosztásig emelkedett. Meggyőződése, hogy a jövő történészei számára a legértékesebbek lesznek azok a tapasztalatok, melyeket a Honvéd Vezérkari Főnökséghez beosztva szerzett, 1942 január közepétől 1944 október végéig.

Könyvét különösképpen azok részére írta, akiket az a kérdés érdekel, hogy milyen is volt a valóságos élet abban az időben a hadsereg körében és milyen is volt az a magyar fegyveres erő, mellyel a m.kir. Honvédség megvívta hosszú és véres történelmének tragikus háborúját.

Élményein keresztül megismerjük azokat az erőfeszítéseket, melyeket Csonkamagyarország a trianoni megkötöttség béklyóiban is, gazdasági nyomás és anyagihiány ellenére is tett, s hozott súlyos áldozatokat, vérben és életben, hogy éljen a Haza.

Hadseregszervezési táblázatok, térképvázlatok a 20.hadosztály helyzetéről egészítik ki a visszaemlékezéseket.

A "Katolikus Magyarok Vasárnapja" c. magyar hetilap, 1984.VII.29-iki számában, szintén ismerteti a könyvet és olvasóinak ajánlja.

Megjegyzzi még az alábbiakat:

... " Emlékíratainak utolsó oldalán a szerző leírja, hogy, mint amerikai turista, nyolc alkalommal járt Magyarországon és lelkes szavakkal ecseteli az ott látott fejlődést. A mai hazai helyzettel kapcsolatos megjegyzései a valóságot nem ismerő amerikai turista, tipikusan naív véleményét tükrözik. Annak a turistának a véleményét, aki dollárral bérelt pénztárcával a zsebében járja végig az országot, nagyszerűen érzi magát, de a magyar élet mélységeibe nem képes belátni. A jelenlegi hazai rezsimit Koltai Jenő "magyarabbnak, bölcsőbbnek és pragmatikusabbnak" nevezi. E megállapítás olyan nagyfokú tájékozatlanságra vall, hogy szinte nem is érdemes rá szót vesztegetni..." (Catholic Hungarians Sunday, 1739 Mahoning Ave., Youngstown, OH, USA) Megjegyzés: A szerző nem azért írta az utolsó sorokat az Utóhang végén, hogy Kádárnak, vagy a mai rezsimnek hízelegjen, hanem azért, hogy munkája hazajuthasson és az otthoni történészek kiknek körében, ha megindul a tárgyilagosabb történetírás, némi támpontot kapjanak. (K.GY.)

+ + +

"A RECSKI TÁBOR RABJAI." írta:ERDEY SÁNDOR,cső.fiunk,okl.mérnök. Megjelent a szerző kiadásában 25 fejezetben,300 oldalon,képekkel,puha kötésben. Ára:30.-DM. Nyomta:Dr.Johann Herp,Münchenben.Kapható a szerző címén: 10 Impller Str.10.D-8000 München 70,West Germany.

1949 aug.-tól 1953 okt.-ig működött Magyarország első,legszigorúbb és legkegyetlenebb intézménye,a recski internáló kényszermunka-tábor.

A szerző,ennek az időszaknak,végig központi alakja, mert saját élményanyagára támaszkodik, mely a legmegbízhatóbb. Leírta, amit ő maga

átélt, átszenvedett, mindazt, ami füle hallatára és szeme láttára történt.

Fölvívja figyelmünket egy modern korunkban elbogatellizált, sőt gúny tárgyává tett erény fontosságára, a hitre. A túlvilági életben, Istenben hívó, vagy szilárd morális életrendszerrel rendelkező rabok éltek csak túl Recsket. Az ateisták majd mind belepusztultak. Ebből megértjük, hogy a diktaturák miért terjesztik direkt, vagy indirekt a materialista gondolkodásmódot. Direkt: mikor az ateizmust teszik meg államvallásul, indirekt: amikor az Isten-hitet, vagy az erkölcsrendet olyan ostoba irracionálisba és embertelenségbe rántják, hogy arra materialista cinizmus nélkül bólintani lehetetlen. A cél és az eredmény ugyanaz: a jellemek megtörése.

A recski rabok névjegyzéke nem teljes. Olvassuk azonban bajtársaink nevét, akiknek a Mindenható különleges testi és lelki erőt adott, hogy a szenvedéseket és kegyetlenkedéseket túléljék. (K.GY.)

+ + +

VIII. A V E Z E T Ő S É G L E V E L E S L Á D Á J Á B Ó L.

Részletek az 1983 évi Segélyakciónkra beérkezett levelekből:

1983.XII.3... Édesanyám nevében nagyon szépen köszönöm a küldeményt. Kellemes karácsonyi ünnepeket és boldog Újévet kívánok!

1983.XII.14... A küldeményt megkaptam, melyet hálásan megköszönök. A jó Isten áldását és jó egészséget kívánok az egész családnak!

1983.XII.19... A részünkre küldött karácsonyi ajándékot megkaptuk, melynek nagyon, de nagyon megörültünk. Sírva fakadtunk a férjemmel, hogy jó az Isten, van, aki gondol a szegényekre. Segítségüket nagyon szépen köszönjük. A jó Isten áldja meg a jóságokért.

1984.I.3... Kellemes ünnepeket, jó mulatást, sok erőt és egészséget kívánunk szeretettel.

1984.II.6... Bocsánatot kérek, de betegség jött közbe és így halasztódott el a válasz. Mivel X.Y. tudatta Önökkel férjem halálát, aki hosszú két éves szenvedés után, itt hagyott, messze édes hazánktól, nagy meglepetéssel vettem át a küldött összeget, melyre nem számítottam, így tehát hálásan köszönöm elhunyt férjem nevében, gyermekeimmel együtt.

1983.XII.3... Engedtetsek meg, hogy életem utolsó százmétereit élve a Mindenható Úristen akarataiból, a magam egyszerű szavaival mondjak köszönetet mindazoknak, akik még ma is számontartanak. Meghatódva köszönöm a szent Karácsonyra küldött ajándékot. Büszke örömben, az olvasás közben egy-két gyémánt-csöpp rákenődött, éppen úgy, mint fehér ingemre 1981-ben Németországban, mikor vitéz JÓZSEF ÁRPÁD, a vitézek Főkapitánya vitézzé avatott. Én is azok között voltam, akiknek halált hozó köteleket, életfogytiglant, 10-15 évi börtönöket osztogattak... 12 évi börtönre ítélve, 6 évet leültem. Az 56-os dicső forradalmunk szabadított ki a váci börtönből, mint fizikai és szellemi roncs! A tatabányai 14-es rabbányában történt balesetem miatt... Még egyszer köszönöm, hogy nevemet a számontartottak névsorába beírtátok. Jelszavunk köszöntésével búcsúzom: Híven, Becsülettel, Vitézül!

+ + +

Dr. A.F. (Buckhannon, W.V., USA) 1984.II.9... "Mellékelve egy csekk 25.-dólárról a B.L.-re, mely nagyon hiányzik nekem itt az idegen hegyek-

ben..."

Bajtársunk 1981-ben ment nyugdíjba (B.L.1981/1.szám), mint a W.V. Wesleyan College tanára és könyvtárosa. Azóta kitüntetett méhészt és csemege, s borszőlőt termel, melyek már 12 évesek. Mindezt ő saját maga teremtette meg magának, mely valamikor, régen, otthon meg volt nagyapjának, atyjának is. Tennerton-i otthonában egy évvel ezelőtt meglátogatta J.LONG, az egyik helyi lap riportere és egy egész oldalas fényképes cikkben mutatja be a "Little Hungary" virágzó bokrait, gyümölcsfáit, pin-céjét. Szeretné meghonosítani West Virginiában a bortermelést. Addig is szívesen várja bajtársait, borkóstolóra. (Szerk.)

v.K.A. Hamilton, (Ont.Kanada).... 1984.IV.15..."Fogadd őszinte jó-kívánságainkat új és megérdemelt tisztségedben. Ha valaha, akkor ma kétszeresen szükség van arra, hogy még sokáig szorosan együtt-tartsátok a kitűnően szerkesztett B.L.-lel, közös keresztényi szempontjainknak megfelelően, azt a fogyásnak indult nemzetcsoporthoz, melyre minden jó-szándékú magyar, teljes bizalommal tekint föl. Dr. IRÁNYI LÁSZLÓ, szabad-földi püspökünk, néhai MINDSZENTY bíborosunk szellemében, ezt a gyakorlatot követi. Legyetek szívesek őt mindenben, mint ahogy eddig is tet-tetek, hűségesen támogatni."

D.Gy. (Wellington, N.Z.) 1984.VI.20.-án... "Nagyon szépen köszönöm a B.L.-t, már négyszer is átolvastam és még mindig találok benne részeket, amik előzőleg elkerülték a figyelmemet... köszönetet mondok DOMOKOS SANYINAK fáradozásaiért, hogy oly remekül összeszedte a ránk nézve jelentőséggel bíró híreket. Gratulálok mindkettőtöknek és már alig várom a B.L. következő számát, mert számomra ez annyit jelent, mint születendő gyermek számára a köldökzsinór. Ez jelenti az egyedüli összeköttetést számomra a távoli bajtársaimmal."

Dr.T.Gy. (Sydney, N.S.W.Ausztrália)...1984.VI.12.-én "... A márc. 27.-én feladott két B.L.csomag, máj.23.-án, illetve jun.7.-én megérkezett. Köszönöm szépen az itteniek nevében fáradozástokat. Általánosságban beszélve és gondolkodva, véleményem vállalkozástokról (a Tiedről és Sándóréről), a köszönő elismerés. Részleteire kitérve, úgy a tartalom, mint a kiállítás tekintetében semmi kifogásolható nincs, hacsak nem az, hogy, ha lehetséges lenne, -többünk véleményét adom itt, - több visszaemlékezést lehozni a dicső múltból, csendőrbárataink, leszármazottaink és magunknak, volt testületi tagoknak tájékoztatására. Itt, ilyent mindenki szívesen olvas, annál is inkább, mert pontosan ugyanannyi a nem csendőr támogatónk, mint ahányan a csendőrök vannak.

A Múzeum sorsa felett lehetne vitatkozni. Minthogy én is eléggé érdekelve vagyok, - az itteni emigrációs nemzeti közügyekben "honorary" alapon, - nagyon jól tudom, hogy kritizálni könnyű. Pláne ilyen távolból. Cselekedni, az már kényelmetlen, és lemondással, áldozattal jár.

Dr.REKTOR BÉLA, tanfolyamtársam írt egy nagyon figyelemreméltó elaboratumot ebben a kérdésben egyik levelében nekem. De ezt a kérdést nem hinném, hogy a gyakorlatban meg tudná oldani úgy, ahogy azt ő elképzelte... így hát marad az, ami van és talán a Múzeum anyaga nem vész el. Az írástár sorsa nyugtalanító ugyan, de jobb híján talán azért mégis csak biztonságban lesz.... Egyébként megvagyunk, lassan, de biztosan öregsünk, érünk a lehullásra... de addig is változatlan lelkesedéssel és lassan, fogyó erővel látjuk el a "szolgálatot", amint azt annakidején néhai, jó MATEFFY PISTA bátyánk ránk testálta. Úgy hiszem, Ti is ezt valljátok... Sok szeretettel köszöntelek Benneteket, Téged, külön nagyra-becsúléssel üdvözöllek."

Dr.A.L. (Bulverde, TX., USA) ... 1984.V.11.-én "... Köszönöm kedves leveledet és a Bajtársi Levelet. Nagyon örültem mindkettőnek. A B.L. mindí jobb és tartalmasabb lesz, úgy látszik, D.Sanyi érti a dolgát melletted. Kár, hogy nem tudunk visszatérni az eredeti füzet formára, úgy sokkal tartósabb és tetszetősebb lenne. Mennyivel drágítaná meg az előállítását? Gondolom, a csökkenő és nyugdíjban lévő bs.-ak áldozatkészsége is csökkenőben van. Ajánlatos lenne a B.L.-ben, hírek és más események mellett, a tartalmat, irodalmi dolgokkal is fűszerezni, amint Sanyi csinálja. Így nem válik egyhangúvá az olvasása. Ösztönözésedre, csatoltan küldök egy kis visszaemlékezést. A történet igaz és nem a sablonos közbiztonsági szolgálattal kapcsolatos...."

H.S. (Somerset, N.J., USA) 1984.V.7..." A Csendőrnapi összejövetelink jövedelméből, minden évben juttatunk a helybeli magyar közösségeknek. Támogatjuk a New Brunswick-i Szt.László magyar iskolát, melynek 173 tanulója van. Ebből 83 magyar. Az iskolát főként 3 magyarországi apáca irányítja, vezetőjük Ágnes nővér. Minden áldott nap van magyar nyelvtanítás. Nem régen volt egy, a Board of Education részéről, egy felmérés és New Jersey állam területén, az alsó fokú tanítást a legjobbnak találták. Kimondottan, csak a magyar nyelvet tanítja: Krieger Katalin tanítónő. Természetesen amerikai tanítónők is vannak. Mindezen kívül magyar nyelvű tanítás van a mindennapos ovodában és hét végén a magyar iskolában."

M.L. (Koblenz, Svájc) 1984.II.26..."... A szovjet vörös propaganda bizonyíthatóan kimeríthetetlen anyagiakkal rendelkezik. Kihasználja a nyugati jólét gyermekeinek puhaságát, kényelemszeretetét, rövidlátó, vagy lelkiismeretlen üzletemberek pénzéhségét és mindenkinek a háborútól való félelmét. Az amerikai védőrendszer kiépítését (egyetlen reményünk, a még szabad földrészünkön!) háborús fenyegetésnek propagálja és egy első atomcsapással, azokat az országokat és népeket fenyegeti, melyeknek területén US rakéták állomásoznak. Ez a hazug propaganda különösen Nyugatnémetországban talál termő talajra, ahol az erőszakos tüntetők, a leszerelést követelők között még egy volt NATO generális is található.

A mi kis országunkban, nem ilyen veszélyes a helyzet, bár itt is erősödnek a hadsereg elleni hangok. Éppen ma van egy nagyon fontos népszavazás, mely eldönti, hogy a jövőben a hadkötelesek szabadon választhatnak katonai, vagy polgári munkaszolgálat között.

Gondolhatod, hogy én, mint "öreg frontharcos", melyik oldalon álllok!? Most óránként közli a rádió az eredményt, eddig öt kantonban már győztünk, a továbbra is kötelező katonai szolgálat fenntartására. A nép többsége belátja ennek fontosságát. Annyian mentünk az urnákhoz, mint ritkán, egy-egy szavazásnál... Azonkívül, nagyon jól látjuk: kik követelik a munkaszolgálatot: fizetett vörös agitátorok, az általuk félrevezetett puha fiatalok, akik még a rövid békeszolgálat fegyelmétől is félnek, s mindenek előtt a kommunisták. Mert ilyenek is vannak itt, a Világ leggazdagabb és ma még valóban szabad, demokratikus országában.

P.S.: Győztünk! A fegyveres katonai szolgálat továbbra is kötelező!"

V.L. (Los Angeles, Cal., USA) 1984.V.3... " Örömmel vettem tudomásul, hogy mégis csak voltak nemeslelkű fiatal cső.bs.-ak, akik a kezükbe vették a B.L. további életben maradását. Ehhez a nemes elhatározáshoz én is segítséget kívánok nyújtani azzal, hogy két fiatal bs.-amat felkértem, hogy legyünk bajtársi kötelességünk tudatában és anyagi helyzetünkhöz mértén, ki-ki a saját belátása szerint járuljunk anyagi támogatással a

B.L. további életben maradásához. A cső.-k nevét, címét és 30.-US dolláros csekkeket csatolom..."

Dr.v.J.I. (Sydney,N.S.W.,Ausztralia) 1984.VI.14... "... Mind a két csomag B.L. szerencsésen megérkezett. Mind a kanadai, mind a US csomagforgalomnál, 2-3 hónap teljesen normális. Mindkettőtöknek gratulálok. Mi a B.L. mellett állunk és amit Ti írtok, hivatalos véleménynek tekintjük és, - ha lehetne is mást tenni egyes kérdésekben,- véleményünk az, hogy az tegyen szóvá valamit, vagy hangoztasson véleményt, aki meg is tudja azt valósítani. A nemzeti és antikommunista emigrációs kiállítás pedig nem lehet alapjában más, soha és sehol sem, mint a Bajtársi Közösségünk alapja. Mi, a MKCsBK központi vezetősége által szerkesztett és kiadott Bajtársi Levél mögött állunk, mind erkölcsi, mind anyagi erőnkkel, amíg élünk. Kézzelfogható jele ennek az évi hozzájárulásunk és az az intézkedésünk,- most még tárgyalás alatt, - ha a Testületünk Sydney-i csoportja megszűnik, a csoport Csendőrzászlója és annak anyagi tulajdona (pénze), a MKCsBK tulajdonába megy át, - ha az még akkor létezik.

Mindnyájunk nevében köszöntelek Benneteket, köszönöm a jó munka végzését Testületünkért és Isten áldjon meg Mindnyájatokat. Igaz bajtársi szeretettel öllelek..."

B.J. (Ligist, Ausztria)... " Igen elérkeztem életem hetvenedik mérföldkövéhez. Hála a Mindenhatónak a kegyelemteljes évekért. Ha visszatekintek megtett életútamra, bizony elég göröngyös és tövises volt, de volt napsütés is. Szeretnék még sokat dolgozni, hogy én is segíthessek üldözött embertársaink szeméiről a könnyeket letörölni. Autóm már nincs. Nálunk a benzin nagyon drága. Autó helyett kerékpárt vettem. Ahhoz elég egy tányér bableves is. Tablettákat nem nyelek, inkább elmegyek a henteshez kolbászt venni, az nekem jobban ízlik, mint a keserű pirula.

Születésnap ajándékként kaptam egy orvos családtól,-kinek a kertjét gondozom,- egy kaszát, kaszakövel, tokmánnal és kalapáccsal. Most már van mivel "hetvenkednem"...."

Szeretettel gratulálunk "hetvenkedő" bajtársunknak, de ezután a gereblyező lányokat ne dolgoztassa meg túlságosan. (Szerk.)

+ + +

IX. É R T E S Í T É S E K - N Y U G T Á Z Á S O K.

Bajtársi Levél 1951-1964 évfolyamai. Akinek megvannak az 1951.máj. 12 - 1964.szept.3-ig terjedő időszakról a Bajtársi Levél régi számai - és nincsen rá szüksége,- küldje el címemre, szeretném azokat egybe kötetni. Ezeket a számokat v.KARSAY JENŐ alez.úr szerkesztette az Ausztria-i Bergenz-ben.

Címem: Mr.P.JEGENYÉS, Rt.8.,Box:177, Brainerd,MIN. 56401 USA.

+ + +

1881 - 1981 csendőrmellkép, plakett, bronzszínből, 5 x 8" nagyságban, a Jubileumi Csendőr mellszoborról 7 1/2 x 10" nagyságú falapra erősítve. DOMOKOS SÁNDOR alkotása. Ára: 15.-Cdn.dollár, melyből 5.- dollár a B.L. javára használunk fel.

Megrendelhető a fenti összeg beküldése mellett a Kiadóhivataltól.

Cím: Veterans' Association, 712-54th Ave. S.W. CALGARY, Alta.

T2V OE1, Canada.

+ + +

Szeretnénk összekötetésbe kerülni olyan volt cső.bs.-sal, aki a háború végéig a szegedi kerület zentai szárny egyik örsén teljesített szolgálatot. Cím: A Kiadóhivatal címe.

AZ MKCsBK VEZETŐSÉGE

ezúton is köszönettel nyugtázza az alábbi pénzküldeményeket:

1982 október 31.-én

Pénztárkönyv 31 oldal 24.t szám alatt: Hamiltoni csoport VBL-re 50.00

1983 augusztus 6-án

Pénztári napló 32.oldal 2.tétel alatt: New Brunswick csoport
BL-re 150.00

1984.január 1- augusztus 10.-ig:

B.J.	BL	20.00	P.E.	BL US	5.00	G.Zs.	BL US	12.00
Dr.B.I.	BL US	20.00	Z.Á.J.	BL US	20.00	P.I.	BL US	20.00
K.I.	BL US	13.00	v.Sz.J.közp.			Melbourne		
v.Cs.I.	BL	40.00		US	5,376.81	csoport	BL	144.00
S.A.-né	BL	12.00	v.Sz.L.J.	BL	30.00	S.I.	BL	20.00
K.M.	BL	50.00	P.W.	BL	25.00	Özv.M.F.-né	BL	20.00
ifj.v.G.Á.	BL US	15.00	Cs.Á.	BL	20.00	Cs.L-	BL	20.00
D.S.	BL	70.00	K.J.-né	BL	2.00	Adelaid-i		
U.J.	BL	50.00	Dr.A.F.	BL US	25.00	csoport	BL	120.00
B.J.	BL	12.00	M.L.	BL	12.00	Tourcoing		
P.I.	BL	15.00	v.T.P.F.	BL	20.00	csoport	BL	144.30
Cs.F.	BL	15.00	O.P.	BL	12.00	Melbourne		
Özv.P.Ch.	BL US	17.55	v.Á.A.Z.	SA US	15.00	csoport	BL	200.00
T.Á.	BL US	25.00	Dr.N.Z.	BL US	10.00	G.K.	BL	10.00
Calgary			Dr.A.L.	BL US	15.00	G.G.	BL	56.23
csoport közp.		12.80	Özv.H.I.-né	BL	16.95	A.P.J.	BL US	10.00
New Brunswick			v.B.T.E.	BL US	12.00	v.B.T.E.közp.	US	50.00
csoport	BL US	150.00	L.M.	BL	25.00	M.I.	BL	15.00
Dr.v.Sz.F.	BL	12.00	K.K.	BL	12.00	K.J.	BL	25.00
v.N.L.	BL US	5.00	B.E.-né	BL US	15.00	T.J.	BL US	20.00
v.Á.A.Z.	BL US	10.00	B.Gy.	BL	12.00	V.Gy.	CsJ US	6.00
J.J.	BL US	25.00	Cs.B.	BL US	20.00	P.J.	BL	20.00
v.K.A.	BL	10.00	Ny.G.	BL	20.00	A.L.	BL	20.00
B.L.	BL US	12.00	v.H.J.	BL US	10.00	F.J.	BL US	15.00
v.T.P.F.	BL	10.00	v.N.L.	BL US	5.00	v.K.L.	BL	12.00
S.L.	BL	50.00	P.A.	BL	12.00	V.L.	BL US	15.00
S.J.	BL US	15.00	Melbourne			V.J.	BL US	12.00
v.T.P.F.	BL	10.00	csoport	BL	30.00	Ö.H.S.-né	BL US	12.00
Mrs.E.H.	BL US	15.00	1985-re	BL	100.00	v.D.Gy.	BL	40.00
E.S.	BL	44.60	Hung.Comm.			K.L.	BL	12.00
B.A.B.	BL US	20.00	Wolverhampton			N.J.	BL	15.00
v.N.L.	BL US	10.00		BL	48.90	R.A.	BL DM	20.00
Calgary csoport		60.00	v.T.P.F.	BL	10.00	K.J.	BL US	20.00
M.J.	BL	12.00	Sydney csoport					
			NSW					
			Australia	BL	368.26			

érkezett hír: ANTALFFY PÁL, m.kir.csendőrőrnagy, az MKCsBK ausztráliai területvezetője, Mildurában (VIC), 1984 aug.20.-án szívbajban, 81 éves korában meghalt. (U.M.1984.VIII.21.)

Dr. SZENTANDRÁSSY ELEK szds., a Melbourne-i csoport vezetője, aki 23.-án a temetésen az MKCsBK-t és a kp.vezetőt képviselte, az alábbi bejelentés leközlését kérte az Ausztráliai Magyarorságtól:

" ANTALFFY PÁL emlékére. Futótűzként terjedt el a hír, hogy 1984. aug.20.-án ANTALFFY PÁL, volt m.kir.csendőrőrnagy visszaadta nemes lelkét Teremtőjének. Lázás tevékenység indult el Adelaide-től Calgary-ig (Canada), hogy méltóképpen búcsúztathassuk el az MKCsBK ausztráliai területvezetőjét.

Pali bácsi,- ahogy a Testület volt tagjai tisztelve ismerték,- Melbourne-be való megérkezése után rövidesen hozzálátott az életben maradt csendőr bajtársak felkutatásához és együtt-tartásuk megszervezéséhez. De nemcsak a Victoria állambeli bajtársakra volt gondja, hanem Adelaide, Sydney, Perth-i csoportok életbentartását, a szétszórt csendőrök felkutatását Brisbane-től Hobart-ig is kötelességének tartotta.

Fáradtságot és költséget nem kímélve látogatta és buzdította a bajtársakat a m.kir.Csendőrség hagyományainak ápolására. 5 évvel ezelőtt Mildurába költözött, hogy a Murray folyó partján áldozhasson horgász szenvedélyének és főzze országosan elismert finom halpaprikását.

Erdélyi származású, meg nem alkuvó igaz magyar volt és ezt a lelki-séget hagyta örökbe a még életben maradt volt bajtársainak.

Intelligenciája, közvetlen modora sok barátot szerzett neki, melynek tanujelét láthattuk a temetésén. Geelong, Melbourne és Trentham-i bajtársai és nem utolsó sorban Mildura-i tisztelői, kb.40-en, ugyanannyi koszorúval kísérték az angyalos, koronás magyar-címeres zászlóval letakart koporsóját végső pihenőhelyére.

A sírjánál az MKCsBK központi vezetőjének (Kanada) nevében, angol és magyar nyelven zokogott a búcsúszó: " Pali bácsi, Isten vezéreljen útaidon, találkozunk a Hadak Útján!..." (Dr.Sz.E. 1984.VIII.28.)

Búcsúztatását a B.L. 1985.évi 1.számában hozzuk.